Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1831 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 19 martie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Răspuns tînărului corespondent de la sate

AI INTREBAT DESPRE ce să scrii și mai ales despre ce să scrii în perioada aceasta? Iți răspundem. Despre munca, viața, frămîntările și năzuințele oamenilor din jurul tău. S-au întîmplat multe lucruri în ultimul timp. La București a avut loc consfătuirea pe țară a fruntașilor în agricultură. La această consfătuire s-au întîlnit și s-au sfătuit împreună cu conducătorii partidului și guvernului nostru, fruntașii recoltelor bogate. Cei ce-au smuls pămîntului roade bogate prin truda brațelor lor, au arătat pe larg cum au reușit să facă acest lucru. Dezbaterile ce-au avut loc în cadrul consfătuirii au dovedit că se pot realiza în anul acesta 10 milioane tone grîu și porumb, obținîndu-se o producție medie pe țară de cel puțin 2.000 kg. porumb la hectar. Pentru aceasta e necesar să fie larg răspîndite metodele înaintate de muncă, să facem ca ele să fie cunoscute și folosite de fiecare țăran muncitor.

In jurul tău se întîmplă multe lucruri pe care tu le vezi, la care participi, lucruri frumoase, noi. In gospodării de stat, în gospodării agricole colective sau în întovărășiri, în stațiuni de mașini și tractoare sau în brigăzile de tractoriști, oamenii obțin zilnic succese frumoase. Pune atunci mîna pe condei și scrie despre ele ziarului. O metodă nouă, născută prin locurile tale, tu o comunici tuturor celorlalți prin coloanele ziarului și iată că ea crește, prinde rădăcini adînci și dă roade. Ai aflat că în altă parte s-a născut o nouă metodă și că ea a prins rădăcini și în comuna sau în satul tău. Nici atunci nu trebuie să taci, trebuie să o ajuți să iasă și mai mult la lumină, să-i îndemni și pe alții să o folosească, să le vorbești de roadele date de ea la voi.

Ne aflăm acum în fața unei mari bătălii: bătălia terminării la timp și în bune condițiuni a lucrărilor agricole de primăvară. La această bătălie utemiștii, tineretul în general trebuie să contribuie din plin. Munca tinerilor din fiecare sat, din fiecare brigadă de tractoriști, din G.A.S., gospodărie agricolă colectivă, întovărășire, pentru terminarea lucrărilor la timp, pentru păstrarea bunului obștesc, pentru întărirea continuă a gospodăriei sau întovărășirii lor, va evidenția nenumărați tineri. Despre ei și despre metodele lor vor trebui să vorbească scrisorile tale. Un rol important în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor puse de partid îl au asociațiile simple de producție agricolă. Succesele acestor asociații, metodele lor de muncă sînt probleme care vor trebui dezbătute pe larg în corespondențele ce le vei trimite.

In anul trecut mulți țărani muncitori respectînd regulile agrotehnice, folosind metode științifice înaintate, în lucrarea pămîntului, au obținut recolte deosebit de frumoase. Despre astfel de lucruri vorbește în scrisoarea sa corespondentul Nicolae Nicolae din G.A.C. „Hristo Botev" raionul Medgidia. „In anul trecut — scrie corespondentul — utemiștii și tinerii din gospodărie prin muncă voluntară au semănat două hectare de porumb hibrid în cuiburi așezate în pătrat. Au făcut polenizare artificială suplimentară, au prășit la timp, reușind să asigure sămînță de calitate pentru cele 200 hectare de porumb ce le vom semăna anul acesta". In continuare el a redat angajamentul tinerilor din gospodărie de a semăna în anul acesta cel puțin jumătate din suprafețele rezervate culturilor de porumb și floarea-soarelui în cuiburi așezate în pătrat, de a efectua cel puțin trei prașile, executîndu-le cu mijloace mecanice.

In afară de faptul că o astfel de corespondență popularizează rezultatele tinerilor din G.A.C. „Hristo Botev" ea face cunoscută și celorlalte organizații de U.T.M. o inițiativă demnă de urmat.

De curînd, tinerii de la G.A.S. Bălteni au lansat o chemare pentru îndeplinirea și depășirea planului în sectorul legumicol în vederea unei mai bune aprovizionări a populației. Despre răsunetul pe care l-a avut această chemare în rîndul tineretului, despre rezultatele ce se vor obține, poți scrie oricînd ziarului nostru.

Plenara a II-a a C.C. al U.T.M. a arătat clar rolul și sarcinile organizațiilor U.T.M. în mobilizarea întregului tineret la lucrările din campania agricolă de primăvară și vară.

Legarea în mod organic a activității organizațiilor U.T.M. de problemele producției agricole, felul cum mobilizează ele întregul tineret la diferitele acțiuni cu caracter obștesc pot și trebuie să fie tratate pe larg în corespondențele tale.

De curînd, în coloanele ziarului nostru a apărut o corespondență a tovarășului Ion Chițu, despre o expoziție agrotehnică organizată de tineret. In corespondență el scrie despre efectul pe care l-a avut această expoziție în care erau popularizate metodele cele mai înaintate de muncă ale tinerilor țărani muncitori din comuna Cojeasca, raionul Ploești, despre urmările pozitive pe care le-a avut consfătuirea organizată în cadrul expoziției pe tema: „Pregătiri în vederea bunei desfășurări a campaniei de primăvară". Corespondentul a sezisat-o, și-a dat seama de importanța ei și a scris ziarului, ajutînd astfel celorlalte organizații U.T.M.

Viața noastră nouă, dezvoltă necontenit la oameni trăsături noi, înaintate, face să dispară treptat ceea ce e vechi în om, individualismul, egoismul. Munca rodnică plină de patriotism a tineretului, dorința și pasiunea cu care învață, activitatea lui în cercurile agrotehnice, în cadrul căminelor culturale, probleme ca acestea trebuie să-și găsească loc în corespondențele tale.

Fii necruțător cu cei ce pun piedici drumului nostru, cu dușmanii înrăiți ai poporului — chiaburii și cozile lor de topor — cu cei care încearcă, folosind deprinderile și apucăturile lor învechite, să frîneze mersul nostru înainte.

Fii întotdeauna printre cei care se află în fruntea acțiunilor. Nu uita nici un moment că respectarea cu strictețe a adevărului, este principiul care trebuie să călăuzească activitatea fiecărui corespondent voluntar. Inainte de a trimite scrisoarea la ziar, verifică încă odată cu toată atenția justețea și adevărul celor scrise. Gîndește-te că numai în felul acesta corespondența va fi primită cu căldură de cititori; va fi înțeleasă; își va atinge scopul.

DE PE INTINSUL PATRIEI

Tot mai multe semnături pe Apel

• Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru interzicerea armei atomice a fost semnat pînă acum de peste 750.000 de cetățeni din regiunea Ploești.

In orașele și satele din regiunea Ploești au fost organizate pînă acum 1.555 de sfaturi ale păcii și au fost alese 1063 de comitete de luptă pentru pace.

La începerea acțiunii de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena comitetul regional de luptă pentru pace, în colaborare cu comisia de femei și secția de învățămînt a sfatului popular regional au organizat un concurs de desene, poezii și cîntece despre lupta pentru pace, cu participarea elevilor și cadrelor didactice din școlile elementare și medii din regiune.

Peste 10.000 de elevi, au participat la concursul de desene care ilustrează lupta popoarelor pentru pace și desfășurarea campaniei de semnături. Cele mai bune desene au fost expuse la expoziția „Copiii luptă pentru pace".

Deschisă de numai cîteva zile în orașul Ploești, această expoziție a fost vizitată pînă acum de peste 30.000 de cetățeni.

• In Regiunea Autonomă Maghiară numărul cetățenilor care semnează Apelul Consiliului Mondial al Păcii crește zi de zi. Pînă la 17 martie, cele 3.425 de echipe din regiune au strîns 408.619 semnături.

In orașul și raionul Tg. Mureș numărul semnatarilor pe Apel a atins cifra de 101.728, iar în raionul Odorhei peste 62.000. In cadrul acțiunii de strîngere de semnături pe Apel s-au ținut 6.540 de sfaturi ale păcii.

Crește numărul taberelor de vară

Ca și în anii trecuți, Consiliul Central al Sindicatelor a alocat anul acesta sume importante pentru trimiterea copiilor oamenilor muncii în colonii și tabere de vară.

10.000 de copii de vîrstă preșcolară din cămine de întreprindere și cartiere, însoțiți de un personal calificat, vor fi trimiși în 144 de colonii, amenajate în cele mai pitorești stațiuni, la munte și la mare.

Pentru școlari și pionieri între 7 și 15 ani se organizează numeroase tabere în timpul vacanței de vară, în care vor fi trimiși 37.500 de copii. C.C.S. va deschide în cursul verii o serie de preventorii în care 5.500 de copii vor fi trimiși în serii de cîte 45 de zile.

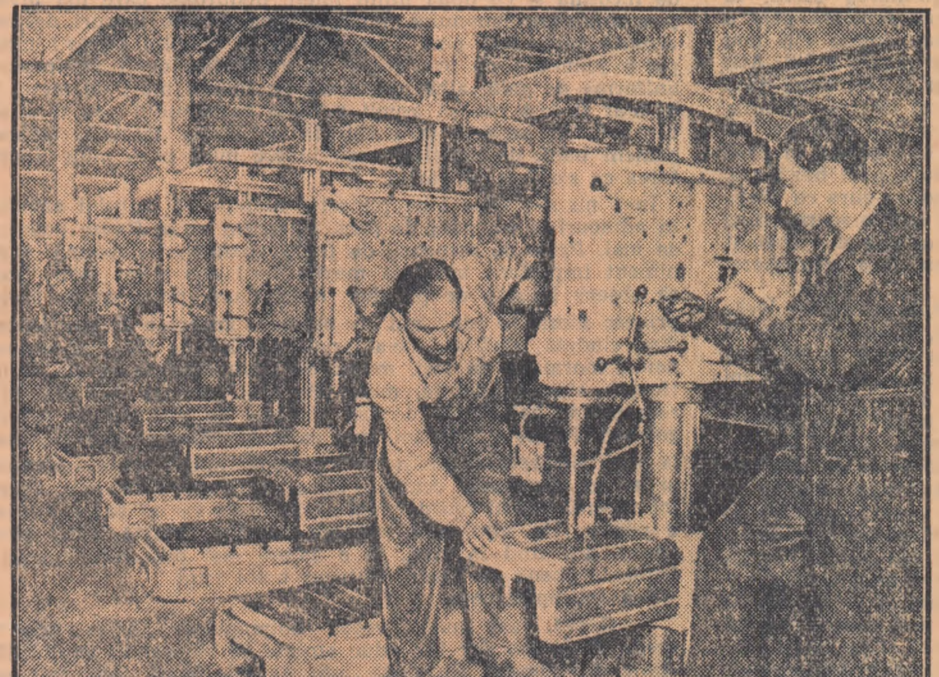
Alți 10.000 de școlari între 15 și 18 ani își vor petrece vacanța în taberele de vară și taberele turistice ale Consiliului Central al Sindicatelor.

Pe lîngă copiii trimiși prin C.C.S., alte zeci de mii de copii vor pleca în coloniile și taberele de vară organizate de numeroase instituții centrale.

Contractări pentru cultivarea plantelor tehnice

Peste 80.000 de producători agricoli din regiunea Craiova au încheiat pînă acum contracte pentru cultivarea plantelor tehnice și medicinale pe o suprafață de 65.325 ha. Planul de contractare a fost depășit la orez, ricin, in de ulei și bumbac. La sfeclă de zahăr, tutun și plante medicinale, planul a fost realizat în proporție de peste 90 la sută.

O largă extindere a luat cultura plantelor tehnice în raioanele Caracal, Calafat, Gura Jiului și Craiova. Producătorii agricoli care cultivă plante tehnice și medicinale și-au asigurat semințele necesare, iar acum fac ultimele pregătiri în vederea însămînțărilor de primăvară.

In cinstea zilei de 1 Mai tinerii muncitori de la uzinele „Infrățirea"-Oradea muncesc cu avînt sporit pentru a îndeplini cu cinste sarcinile de plan pe acest an. Utemiștii montori Fechete Gheorghe și Matyas Ion organizîndu-și tot mai bine munca reușesc să realizeze în fiecare lună cîte două norme.

In fotografie: aspect din timpul lucrului.

Foto: RADU COSTIN

Tinerii din portul Constanța în preajma Săptămînii Mondiale a Tineretului

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — In centrul atenției tinerilor din portul Constanța stau acum pregătirile în vederea Săptămînii Mondiale a Tineretului. Acest eveniment de seamă este larg popularizat. In gazeta centrală de perete au apărut articole noi. Intr-unul din articole intitulat: „Cum întîmpinăm Săptămîna Mondială a Tineretului", afli că utemistul Cojocaru Emanoil pregătește o nouă inovație. El a făcut un dispozitiv cu 2 cuțite paralele la raboteză pentru confecționat exagoane și pătrate de la 10 la 90 milimetri. Prin această inovație se reduc anumite operații costisitoare și în același timp se mărește considerabil productivitatea muncii. Tot din acest articol aflăm că brigada de la secția bunuri de larg consum depășește norma regulat cu 13 la sută.

Gîndurile tinerilor de la secția navigație maritimă se îndreaptă acum către tinerii din alte țări. In semn de prietenie și solidaritate, ei scriu scrisori tinerilor docheri din Marsilia. O altă scrisoare ia drumul către Odesa, adresată organizației comsomoliste din port.

Răsfoind planul de acțiuni dedicat Săptămînii Mondiale a Tineretului afli o serie de acțiuni ce se vor organiza.

Astfel vor avea loc discuții despre folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, schimburi de onoare ale tineretului, organizarea unui raid cu scopul descoperirii a noi posibilități de a face economii. De asemenea se vor organiza echipe de tineret în vederea curățirii străzilor principale ale portului.

Intr-una din zile va fi organizată o seară literară unde se va discuta recenzia cărții „Pasărea Furtunii" de Petru Dumitriu.

Peste 75 de tineri își vor trece probele G.M.A. la gimnastică, sărituri și pista cu obstacole.

Angajamentele petroliștilor

Petroliștii oficiului 2 producție-Moinești, care și-au îndeplinit planul de producție la țiței pe luna februarie în proporție de 101,6 la sută, s-au angajat să dezvolte în cinstea zilei de 1 Mai succesele obținute. La loc de frunte se înscrie hotărîrea lor de a extrage peste plan cantitatea de 1.000 tone de țiței.

In aceste zile ei au cules primele roade ale întrecerii socialiste. Folosind metoda recuperării secundare și creînd la toate sondele un regim tehnologic optim, petroliștii acestui oficiu și-au îndeplinit planul de extracție pe primele 15 zile ale lunii martie în proporție de 102,6 la sută.

Un obiectiv important al întrecerii îl constituie acțiunea de valorificare a materialelor vechi din schelă. Pînă acum, muncitorii secției de suprafață, de pildă, au recuperat materiale în valoare de peste 85.000 lei. Intrecerea în cinstea zilei de 1 Mai a stimulat și mișcarea inovatorilor în producție. La cabinetul tehnic al oficiului s-au primit pînă în prezent 4 propuneri de inovații, dintre care una a și fost acceptată.

Gata de lucru

La S.M.T. Babadag — regiunea Constanța, pregătirile pentru campania însămînțărilor de primăvară s-au terminat în întregime. Tractoarele planificate pentru reparații au fost terminate încă de la începutul lunii februarie. Sub conducerea organizației de partid, direcțiunea S.M.T.-ului, sprijinită de comitetul de întreprindere și organizația de bază U.T.M., a reușit să organizeze munca în așa fel încît să se accelereze ritmul reparațiilor, acestea terminîndu-se în termenele fixate. Un mare sprijin am primit în această direcție de la muncitorii veniți din industrie.

Printre măsurile pe care conducerea S.M.T.-ului nostru le-a luat, a fost și executarea reparațiilor pe ansamble. Această metodă ne-a ajutat să terminăm reparațiile înainte de termen.

O mare atenție s-a dat în cursul acestei ierni pregătirii profesionale a mecanizatorilor. Cursurile profesionale de calificare care au funcționat în această iarnă au înarmat pe mecanizatori cu numeroase cunoștințe necesare în munca lor. Organizația U.T.M. a mobilizat mecanizatorii, pentru a participa la cursuri.

In momentul de față tractoarele și mașinile agricole sînt gata pentru a intra în brazdă.

Ele au fost verificate minuțios de către comisia de recepție pentru a merge pe teren în perfectă stare de funcționare. Mare importanță s-a acordat amenajării vagoanelor dormitor. Acestea au fost înzestrate cu tot echipamentul necesar (saltele, pături, cearceafuri).

In vagoane au fost instalate sobe la care mecanizatorii vor putea găti. In acest scop, fiecare vagon-dormitor a fost dotat cu vesela și tacîmurile necesare, cu căldări pentru apă, căni etc.

Nici munca culturală nu a fost neglijată. Comitetul de întreprindere și organizația U.T.M. au luat măsuri ca fiecare vagon-dormitor să fie înzestrat cu o bibliotecă volantă, cu gazetă de perete și altele.

Comitetul organizației de bază U.T.M. a luat măsuri ca în fiecare brigadă să se înființeze grupe U.T.M. în cadrul cărora utemiștii își vor continua activitatea de organizație în timpul campaniei. De asemenea, comitetul U.T.M. a luat măsuri pentru înființarea a 4 brigăzi utemiste de tractoriști.

Organizîndu-ne mai bine munca, noi sîntem hotărîți să facem din S.M.T.-ul nostru, un S.M.T. fruntaș în lupta pentru recolte bogate.

Corespondent
SIMBETEANU VASILE

In regiunea Galați au început însămînțările

GALAȚI (De la corespondentul nostru). In regiunea Galați muncile agricole de primăvară au început cu mult mai devreme față de anul trecut. Deși pentru o perioadă scurtă lucrările agricole au fost întrerupte din cauza zăpezii care a căzut, de curînd ele au reînceput. Primii care au început muncile agricole de primăvară au fost țăranii muncitori din raioanele Tulcea și Măcin. Pînă în ziua de 16 martie, în regiunea Galați a fost însămînțată suprafața de 1452 hectare din care 994 hectare cu orz, 174 hectare cu floarea soarelui, 131 hectare cu grîu de primăvară, 10 hectare cu legume și altele. De asemenea tot pînă la aceeași dată, în întreaga regiune au mai fost arate 3715 hectare. De pildă în raionul Tulcea a fost arată o suprafață de 2100 hectare și însămînțate 811 hectare, în raionul Măcin au fost executate arături pe o suprafață de 1020 hectare și însămînțate 385 hectare.

Chemarea

(I). Scrisoare de pe șantierul comsomolist din Sverdlovsk

Pînă acum am trecut de trei ori prin locurile acelea. Prima dată — cu doi ani în urmă. Mergeam cu cîțiva tovarăși spre lacul Șartaj, la scăldat. Cum am ieșit din Sverdlovsk ne-au întîmpinat pădurile de pini și mesteceni, înalți și drepți ca lumînarea, în care sînt atît de bogați munții Urali. Totul era liniștit și tăcut.

In vara trecută am trecut din nou pe acolo. In jur totul se schimbase: pădurea fusese în bună parte tăiată, cîteva movile dispăruseră — fuseseră nivelate. Vreo 15—20 de oameni trebăluiau de zor, iar ceva mai departe duduia un excavator.

— Ce construiți aici?, l-am întrebat noi pe unul dintre muncitori.

— O uzină producătoare de construcții prefabricate din beton armat.

...Nu de mult am vizitat a treia oară acele locuri. De data asta chiar că n-am recunoscut nimic.

Ce se întîmplase de fapt pe aceste meleaguri, în creștetul Uralilor, în ultimile luni?

„SĂ LUAM ȘANTIERUL IN TINERELE NOASTRE MIINI!"

In baraca ce ține loc de sediu al comitetului de comsomol al șantierului, l-am întîlnit pe Alexandr Tizeakov. Acest tînăr înalt și blond, este secretarul organizației de comsomol a șantierului. El mi-a povestit cum și de ce s-au întîmplat acele schimbări.

...Propriu zis, istoria șantierului începe din luna august a anului trecut, cînd într-o hotărîre Comitetul Central al P.C.U.S. a prevăzut construirea a 402 uzine și 200 platforme de tip poligon, care să furnizeze construcții prefabricate din beton armat, menite să reducă mult timpul și costul construcțiilor de locuințe și clădiri industriale. Una dintre aceste uzine trebuia să fie ridicată în Sverdlovsk. Atunci au venit primii constructori, a început defrișarea terenului, s-au făcut primele săpături. Lucrările mergeau însă foarte încet. Nu erau suficiente brațele de muncă, mașinile. Pentru ca totul să meargă așa cum trebuie, erau necesare cîteva sute de muncitori entuziaști, înflăcărați de dorința de a dobori toate normele cunoscute pînă acum. Și unde puteau fi găsiți acești entuziaști dacă nu în rîndurile comsomoliștilor, ale tinerilor sovietici?

Comitetul regional de comsomol a adresat un apel în care tineretul era chemat la construirea uzinei. Aceasta s-a întîmplat în primele zile ale lunii noiembrie. N-au trecut nici două săptămîni și pe șantier se și aflau aproape cinci sute de comsomoliști și tineri, băieți și fete, veniți din toate orașele regiunii Sverdlovsk.

Odată cu tinerii constructori au sosit pe șantier zeci de mașini dintre cele mai moderne: macarale, buldozere, autocamioane basculante, excavatoare și betoniere.

In luna decembrie a avut loc la Moscova conferința unională a constructorilor. Delegații la conferință au adresat un apel tuturor constructorilor, chemîndu-i să-și sporească eforturile în îndeplinirea sarcinilor trasate de către partid și guvern. Printre altele, în chemare se vorbea foarte mult despre importanța folosirii în construcție a elementelor prefabricate din beton armat și se arăta că merge prea încet construirea uzinelor care produc astfel de elemente.

„Este o chestiune de onoare a constructorilor și muncitorilor din industria materialelor de construcții, — se spunea în chemare, — să asigure construirea rapidă și darea în folosință a acestor uzine și platforme de tip poligon".

Apelul a avut darul să înflăcăreze și mai mult pe tinerii de pe șantierul din Sverdlovsk. După lucru, ei s-au adunat să-l discute. Pînă noaptea tîrziu a ținut ședința. Au vorbit zeci de tineri, comsomoliști și necomsomoliști și pînă la urmă au hotărît să ceară să li se încredințeze lor șantierul, luîndu-și totodată angajamentul să termine lucrările cu un an mai înainte de termenul prevăzut în plan, adică pînă în decembrie 1955. Acolo la ședință, tinerii din Sverdlovsk au făcut o chemare pe care au adresat-o tuturor tinerilor sovietici.

„Să luăm construcția acestor uzine în tinerele noastre mîini!" Această chemare hotărîtă a făcut în cîteva zile ocolul întregii Uniuni Sovietice.

CASELE SE VOR CONSTRUI IN UZINĂ

Inainte de a arăta ce ecou a avut chemarea tinerilor din Sverdlovsk, să spunem cîteva cuvinte despre importanța uzinelor de construcții prefabricate și elemente din beton armat.

Cînd l-am rugat să-mi vorbească despre acest lucru, tov. Tizeakov a scos din sertar cîteva grafice, foi cu însemnări, tăieturi din ziare și le-a pus pe masă.

— Deocamdată, — începu el, clădirile se construiesc din lemn, din cărămidă, din beton turnat sau chiar din metal. In afară de multe alte dezavantaje pe care le au, construcțiile acestea sînt foarte costisitoare, necesită multe brațe de muncă și timp. Oamenii de știință sovietici au căutat îndelung metode cu ajutorul cărora să micșoreze prețul de cost și să reducă timpul de construire a clădirilor. Cel mai bun mijloc s-a dovedit a fi folosirea construcțiilor prefabricate din beton armat. Care sînt avantajele? Inchipuiește-ți, de pildă, că zidarii nu vor mai trebui să pună cărămidă cu cărămidă ca să ridice un perete, ci vor primi pereții gata făcuți în uzină, lor rămînîndu-le doar să-i monteze. Pentru montarea unui astfel de perete, unui muncitor nu-i trebuie mai mult de un sfert de oră. Cîte cărămizi trebuiesc pentru zidirea acestui perete? Opt sute! Aproximativ norma pe o zi a unui zidar. Deci 15 minute în loc de opt ore. Mai departe. Știi în cît timp se construiește o casă cu 72 de apartamente dacă se folosesc elementele din beton armat? Intr-o lună, lucrînd cîte două schimburi pe zi. Dacă aceiași oameni construiesc cu metodele de pînă acum, o astfel de casă va fi construită în cel puțin 10—12 luni. Să nu crezi că elementele acestea sînt folosite numai la construcția caselor și uzinelor. Ele merg și la construcția podurilor de cale ferată și în mine, la construirea șoselelor și în multe alte domenii.

Tovarășul Tizeakov se opri puțin, îmi arătă o hîrtie pe care erau înșiruite mai multe cifre și continuă:

— S-a făcut socoteala că prin folosirea elementelor prefabricate, 85 la sută din prețul de cost al unei clădiri se înfăptuiește în uzină. De acum înainte, casele se vor construi cu metode industriale. Asta înseamnă că se pot lucra zidurile pe bandă rulantă, că se poate mecaniza și chiar automatiza o muncă grea cum e construirea caselor, unde se părea că mașinile nu pot fi folosite decît în mod foarte limitat. In sfîrșit, asta înseamnă mari economii de metal, lemnărie, forță de muncă, mari economii de bani. O casă construită din elemente prefabricate din beton armat va costa cu 25—30 la sută mai puțin decît clădirile celelalte. Iți dai seama ce avînt uriaș vor lua construcțiile, cînd toate cele 402 întreprinderi vor fi gata și vor produce astfel de elemente! Incepînd din 1957 ele vor da 9.790.000 metri cubi de produse din beton armat pe an. Numai uzina pe care o construim noi va da 150.000 metri cubi de elemente din beton armat pe an.

100.000 DE INIMI INFLĂCĂRATE

Conștient de importanța acestor uzine, tineretul sovietic a răspuns cu mult entuziasm chemării tineretului din Sverdlovsk. C. C. al Comsomolului a hotărît să declare construcțiile uzinelor producătoare de construcții prefabricate și elemente din beton armat „șantiere comsomoliste" și să mobilizeze la construirea lor 100.000 de comsomoliști și tineri.

De pe tot cuprinsul Țării Sovietice au început să sosească pe șantiere tineri și tinere, gata să întîmpine și să înfrîngă greutățile, hotărîți să ducă la bun sfîrșit sarcina trasată de partid. Numai în regiunea Sverdlovsk, pe cele 17 șantiere din orașele Sverdlovsk, Serov, Nijni-Tagil, Severouralsk, Berezovka, Pervouralsk etc. lucrează peste 6800 de tineri.

La chemarea celor din Sverdlovsk au răspuns tinerii din Moscova, Leningrad, Kiev, Minsk, Kuibîșev, Gomel, Celeabinsk și multe alte localități. Tinerii constructori ai uzinelor de construcții prefabricate din beton armat din Stalingrad au chemat la întrecere socialistă pe cei din Sverdlovsk. Cine va cîștiga întrecerea — nu se știe. Deocamdată ba unii, ba ceilalți sînt în fruntea întrecerii.

Majoritatea tinerilor constructori de pe șantierele comsomoliste nu sînt nici zidari, nici tîmplari de meserie, n-au ținut pînă acum în mîna lor o mistrie sau o rindea.

Nici frigul, nici oboseala, nici munca grea nu-i poate face pe comsomoliști să dea înapoi. Nenumărate sînt cazurile cînd tinerii refuză să treacă într-un sector de muncă mai ușor, preferînd să rămînă alături de ceilalți tovarăși, acolo unde-i mai greu.

Nu de mult, Rita Tropina a fost chemată la comitetul de comsomol al șantierului.

— După cîte știm noi, — i-a spus un tovarăș, — tu înveți fără frecvență la școala medie tehnică, nu-i așa?

— Da, sînt în anul trei.

— Noi ne-am gîndit să te ajutăm. Tu lucrezi acum la săpatul gropilor pentru temelii. Vei face o muncă mai ușoară, astfel încît seara cînd înveți, să fii mai puțin obosită. Unde-ai vrea să lucrezi?

— In brigada în care sînt și acum!

— Dar acolo e o muncă grea.

— Chiar dacă-i așa, eu de tovarășii mei nu mă despart. M-aș simți o dezertoare... Lasați-mă în brigadă. Pe semestrul întîi mi-am dat bine examenele, deși lucram la aceeași muncă. Voi învăța la fel și mai departe — munca nu-i o piedică pentru mine.

Și Rita a rămas în brigadă.

DAN L. ZAREScU

Sverdlovsk

LITERATURĂ-ARTĂ

Francisc Munteanu

NOTIŢE — ÎNSEMNĂRI

— Din fişele romanului „Născut în Europa" —

Prima concediere

Eram în clasa a doua sau a treia primară cînd ne-am mutat în strada Semaforului. Aici, ca de altfel toţi care locuiam pe această stradă, o duceam prost. Prost în sensul rău al cuvîntului. Tata, de meserie cioplitor în lemn era şomer de vreo doi sau trei ani. Dimineaţa, îşi agăţa o tăbliţă de lemn pe spate pe care caligrafiase cuvîntul „lemnar" şi se ducea în colţul străzii Bhöm unde alţii ca el „pictori", „fierari", „zidari" aşteptau norocul care deobicei apărea în persoana unei servitoare care îl chema la tăiat lemne sau la alte munci la fel de calificate. Şi noi copiii trebuia să întreprindem ceva, să ajutăm familia. La şcoală tot nu ne prea duceam decît iarna cînd se încălzeau sălile de cursuri. Ca cel mai mic din familie a trebuit să-mi aleg o meserie pe măsura puterilor mele. Aşa m-am angajat să conduc un orb în lungile lui peregrinări prin oraş. Mai tîrziu, cînd am fost totuşi silit să frecventez şcoala, m-am învoit cu cerşetorul să-l conduc pînă în faţa bisericii catolice şi, după terminarea şcolii, în prînz, să-l conduc acasă. După masă îl mai scoteam pentru cîteva ore, ca seara cînd se întunecă să-l conduc din nou acasă. Pentru această muncă de călăuză primeam 5 lei. Atît costa un kilogram de pîine neagră. Toate ar fi fost bune dacă nu s-ar fi stricat timpurile. Bănuţii cădeau tot mai rar în cutia de tinichea a orbului. La început mă bănuia că-l jefuiesc. De aceea la sfîrşitul fiecărui drum mă silea să-l urmez în casă unde mă strîngea între genunchi şi mă căuta prin buzunare. Decepţionat că mi le găsea goale, îmi scormonea gura cu degetul în speranţa să-şi găsească bănuţii acolo. Într-o seară, prins de joacă, am uitat de cerşetor. De atunci, nu m-a mai chemat niciodată. Cum se spune, asta a fost prima mea concediere.

Cu steaua

Prin anul 1939, cînd eram ucenic lăcătuş la uzinele Reşiţa, o duceam foarte rău. Aveam un salariu de 24 lei pe lună şi pe credit (urmînd ca atunci cînd voi deveni calfă să achit datoria) căminul. La cămin aveam casă şi masă. Casă proastă şi mîncare şi mai proastă. Carne nu primeam decît atunci cînd prins de alte treburi, directorul uita să tranşeze carnea cu măcelarul. La Crăciun, ucenicii s-au dus în concediu. La cămin, n-am rămas decît vreo cinci sau şase băieţi care aveam părinţii în celălalt colţ al ţării sau pur şi simplu n-aveam bani de tren. Ce ne-am gîndit cei rămaşi la cămin? Ca din cei douăzeci de lei primiţi de la fabrică — un fel de primă anuală — să confecţionăm o stea şi să ne ducem la domnul director general Popp, să-i urăm la mulţi ani şi să ne procopsim cu ceva lei să ne îndulcim zilele. Zis şi făcut. Am cheltuit toţi banii pe cartoane, hîrtie colorată, iconiţe şi nu mai ştiu ce lucruri trebuincioase fabricării unei stele, demne de nişte ucenici-lăcătuşi. Veseli, cu vocile drese, ne-am dus în faţa vilei domnului Popp din incinta fabricii.

— Primiţi steaua? Sîntem ucenicii de la cămin. Cei care n-am avut bani să ne ducem la casele noastre.

Cineva ne-a răspuns:

— Primim.

Am cîntat cît am cîntat, era ger, noi eram îngheţaţi — şi în vilă nici o mişcare. Schimbăm steaua cu rîndul să nu ne degere mîinile, mai cîntăm o colindă, o sorcovă, în vilă — nimic. În cele din urmă, totuşi se deschide o fereastră de la etaj şi în geam apare însuşi directorul nostru general.

Ne strigă un „bravo băieţi" şi aruncă în zăpadă un pumn de mărunţiş.

Strînge-l de poţi, mama lui de director general...

Protestul

Cu vreo doisprezece ani în urmă, prin 43, cînd am navigat pentru prima oară în apele bulgăreşti, ştiam încă foarte puţine lucruri despre Bulgaria. Atît doar că am învăţat din cărţile de şcoală, şi anume că, în ţara de dincolo de Dunăre cresc trandafiri, tutunuri alese şi fel de fel de alte plante. Dacă mi-aş fi forţat memoria poate mi-aş fi putut aduce aminte de suprafaţa ţării în mii de kilometri pătraţi şi de numărul aproximativ al locuitorilor. Atît. Pe vas, de la marinari, am aflat şi alte lucruri. În Bulgaria, în afară de ţigări şi vinuri bune sînt fete frumoase, oacheşe, iar în rafturile tavernelor din port se poate cumpăra pentru paisprezece leva kilogramul, o răchie verde, zilencă, tare ca otrava. Cam atîtea lucruri ştiau colegii mei de breaslă, marinarii, despre ţara din sudul Dunării.

Eu, tînăr timonier, cu un fir de mustaţă subţire înnegrită cu funingine, abia aşteptam să aruncăm ancora la marginea cheiului ce ni se profila în zare. Cu cît ne apropiam mai mult de Şiştov cu atît creştea nerăbdarea din mine. Primele case răsfirate pe dealul sterp, primele turnuri ale moscheielor din cartierul turcesc îmi făceau parcă semne.

Un boţman ştirb, încărunţit la tîmple, cu mustăţi galbene de nicotină şi cu două mîini lungi, noduroase care mă învăţase mînuirea timonului, îmi povestea şi alte lucruri despre această ţară. Dar cine avea urechi să asculte poveşti cînd peste jumătate de oră doar, nu va trebui decît să îmbrac uniforma de gală, albă, presărată cu bumbi mari de metal? Şi n-ar fi fost rău să ascult vorbele boţmanului: aş fi aflat că aici, în această ţară călcată de cizma fascistă, trăiesc oameni buni, de nădejde, care iubesc mult prea mult libertatea ca s-o lase pîngărită.

Încă nu s-a stins bine plînsetul metalic al lanţului azvîrlit în adîncuri şi eu, gata de port, aşteptam să se fixeze podeţul de mal. Prins de comenzi, de febra ancorării (totdeauna eveniment important în viaţa marinarilor) nici n-am avut timp să observ liniştea de pe chei. Abia acum, proaspăt debarcat privesc uimit în jur: mii de baloturi aruncate într-o dezordine ciudată, răsfirate de-a lungul liniilor de fier ale vagonetelor, mormane de lăzi, munţi de stive aliniate în şir, milităreşte, stau neatinse, mute. Pe chei nici un om. Ba da: rezemat de balustrada de fier ruginită de ploi stă un soldat german. Priveşte spre noi, mut ca o sperietoare. Mai departe la vreo cincizeci de metri un alt soldat mic şi gras, îmbrăcat şi el în veşminte cenuşii. Şi el priveşte spre noi. Peste tot tăcere. Portul murdar, lungit la soare ca un şarpe imens, e pustiu. Un vînt cald, dinspre Dunăre, poartă hîrtii prin aer şi din cînd în cînd, la o adiere mai puternică, smulge frunze galbene de tutun dintr-un balot rupt.

S-a întîmplat ceva.

— Grevă, am auzit vocea boţmanului. „Atîta doar?" vreau să întreb dar îmi aduc aminte că sîntem în anul 1943. Ridic din umeri. De două luni de zile n-am mai fost pe uscat. Portul, străzile înguste cu mirosul de zilencă, mă cheamă. Aş vrea să văd o fată oacheşă, să fumez o ţigare lungă, să cînt. Nu ştiu de ce mi-e dor să aud clinchetul de pahare, să mă îmbăt. Spre mirarea mea, bîrturile din port sînt închise. În faţa lor, pe bănci lungi, pe stive de cărămizi stau docherii: mai toţi dezbrăcaţi pînă la brîu, desculţi, privesc fără ţintă în gol. La un colţ de stradă un individ îmbrăcat în uniforma de marinar (probabil de la comandamentul portului) însoţit de un ofiţer german, ţine o cuvîntare. Nu-l ascultă nimeni. După vocea răguşită îţi dai seama că e epuizat. Boţmanul îmi şopteşte iarăşi la ureche:

— Bulgarii sînt tare încăpăţînaţi!

E bine dacă e grevă. Înseamnă că stăm mai mult timp aici. În oraş totul pare normal. Pe străzile înguste, întortochiate, vînzătorii ambulanţi cheamă clienţii ocazionali; bragagii asudaţi măsoară licoarea cafenie în borcane de lut ars. Un frizer aşezat pe un scăunel în faţa prăvăliei omoară, probabil de plictiseală, muşte cu cureaua de ascuţit brice. Copiii, nici doar de o şchioapă, în pielea goală, răscolesc colbul uliţelor cu vergi lungi de salcîm şi ţipete. În faţa mea, trei tineri îmbrăcaţi în uniforme albastre păşesc ţanţoşi. Spre uimirea mea, toţi trei sînt desculţi. Cînd întîlnesc alţi tineri tot în uniforme albastre şi tot desculţi mirarea mea creşte mai mult. S-a mai întîmplat ceva. Iar cînd am întîlnit şi fete în grupuri compacte, tot desculţe şi îmbrăcate după ultima modă europeană, n-am mai răbdat. Am alergat la bătrînul meu boţman să-mi dea lămuriri. Cine ştie, poate asta e moda în Balcani... Nu asta era moda. Încă în seara aceea am aflat tot secretul. Docherii, numiţi „desculţii", au făcut grevă. În semn de solidaritate, studenţii din oraş s-au descălţat şi în zadar au fost ameninţaţi de rectorat, de primărie; de opt zile de cînd s-a declarat greva, studenţii umblă desculţi.

Amintirile mele din Şiştov sînt puţine şi sînt legate de greva docherilor din port. Comandamentul german spre a lămuri situaţia a adus de la Sofia un profesor universitar şi l-a silit să ţină o conferinţă despre importanţa şi trăinicia „prieteniei" germano-bulgare. Oraşul a fost împînzit cu o reţea de cable şi puţine au fost colţurile de străzi unde nu s-au instalat megafoane. O voce subţire, tremurată, făcea să vibreze aerul din jur. Din două în două minute se auzeau ca un leitmotiv cuvintele: „Hitler"... „victorie"...

Spre mirarea mea toţi studenţii se îndreptau spre aula facultăţii. „Îi priveşte" mi-am spus şi am ridicat din umeri. Cînd am văzut însă că docherii, „desculţii", se îndreaptă spre facultate am devenit curios. Eram convins că se va întîmpla ceva, mai ales că tot oraşul era plin de patrule nemţeşti.

Docherii şi studenţii se îndreptau în şiruri lungi spre facultate iar în urma lor, eu şi boţmanul bătrîn cu tîmplele cărunte, cu mustăţile galbene de nicotină şi cu mîini lungi, noduroase.

Aula era ticsită de oameni. Pe o tribună improvizată la vreo doi metri înălţime stătea cocoţat profesorul de la Sofia. Îşi ţinea amîndouă mîinile pe ţeava microfonului parcă s-ar fi temut să nu cadă. De ce or fi venit studenţii şi docherii să asculte? M-am ridicat în vîrful picioarelor să văd totul mai bine. Profesorul bătrîn, cu mîinile pe ţeava microfonului, vorbea patetic. Hainele prea largi pentru trupul lui firav şi gîrbovit îi atîrnau ca o pînză de corabie nebătută de vînturi. Privirile mi-au alunecat mai jos şi atunci am înţeles de ce a venit atîta asistenţă la această conferinţă: profesorul universitar de la Sofia era şi el desculţ.

Un om foarte sensibil...

Prin patruzeci şi şase eram om de serviciu la un cinematograf din provincie. În afară de afişarea noilor fotografii ale programului următor, măturam sala de spectacol, rupeam biletele la intrare şi, în orele libere, mă îndeletniceam cu pictura. Lucram în tempera şi în ulei fel de fel de peisaje, iar uneori mă încumetam să execut şi portrete. Altădată executam împodobirea sălilor culturale, scriam inscripţii, dacă se întîmpla ca un circ să se stabilească în urbia noastră, mă angajam să pictez pancarte cu tigri, cu lei, cu femeia tăiată în două, cu şarpele boa încolăcit în jurul unei femei blonde...

Aşa s-a întîmplat şi atunci cînd un circ din Bucureşti şi-a anunţat sosirea la Arad. Directorul instituţiei, un om puternic de vreo 100 de kilograme, s-a tocmit cu mine o jumătate de oră; a dat el, am mai lăsat eu şi astfel ne-am înţeles ca pentru suma de patru mii de lei să-i fac opt afişe mari cu diferite momente importante din spectacolul dumnealor. Aşa s-a şi întîmplat: pe două pancarte am vopsit urşi dansînd în jurul focului, în alte două l-am imortalizat pe cel mai tare om din lume rupîndu-şi lanţurile şi aşa mai departe, alte patru panouri cu scara morţii, cu Lulu — femeia care înghite săbii, cu ilustrul prestidigitator Iosefiny etc., etc. Toate ar fi fost bune dacă directorul circului s-ar fi ţinut de cuvînt. Să-l încerc să-l bat nici nu putea fi vorba: directorul avea 100 de kilograme, eu vreo 45. Astfel că din avansul de 1000 de lei pe care l-am primit abia am putut acoperi cheltuielile pentru vopselele şi cartoanele necesare confecţionării pancartelor. E drept, inimosul director mi-a eliberat un bilet permanent cu care dacă aş fi avut poftă aş fi putut viziona de două ori pe zi fiecare spectacol.

Circul a plecat, eu m-am apucat de alte meserii şi poate nici nu m-aş mai fi gîndit la voluminosul director dacă într-o bună zi n-aş fi fost numit într-un post important: am ajuns mai mare peste directorii de circuri. S-a mai întîmplat că pentru reorganizarea acestor instituţii de cultură au fost convocaţi toţi directorii de circuri. S-a prezentat şi directorul meu. Era la fel de voluminos de parcă n-ar fi fost ani la mijlocul acestor două întîlniri; numai din agresivitatea lui mai pierduse ceva.

În pauza consfătuirii s-a apropiat de mine şi, ciudat lucru, şi-a adus aminte de vechea lui datorie.

— Vă datorez trei mii de lei, tovarăşe... Vă rog să mă scuzaţi dar atunci, ştiţi, circul... a mers slab iar eu... v-am căutat după aceea... Vă rog să mă iertaţi.

Am chemat omul de serviciu.

— „Tovarăşe Palade, dumneata ai trei copii, nu-i aşa?

— Nu, tovarăşe, de două săptămîni am patru... Şi-a lăsat ochii în pămînt ca şi cum i-ar fi fost ruşine.

— Bine, tovarăşe Palade. Uite ...tovarăşul vrea să cumpere un cărucior celui de al patrulea. Nu-l refuza te rog, că dînsul e un om foarte sensibil şi larg la inimă. Mai mult chiar, la nevoie are şi memorie...

În ţara „făgăduinţei"

Zilele trecute am cumpărat mere de la un negustor. Fiecare poamă era îmbrăcată într-un cojoc de hîrtie. Acasă, despachetîndu-le, pe una din hîrtii am găsit următoarea scrisoare expediată din New York.

N. Y. 22 februarie 1928.

Stimată doamnă Barna,

Soţul dumneavoastră a fost un băiat foarte de treabă. Am sosit în aceeaşi zi cu dînsul pe pămîntul făgăduinţei. Toţi împreună ne-am angajat şi pe şantierul de construcţii nr. 44 din Harlem. L-am înmormîntat ieri. Cred că a avut tifos. Dacă cumva vă stă în putinţă să-mi expediaţi pe adresa de pe plic 4 dolari şi jumătate, costul înhumării, vă rămîn veşnic îndatorat.

Dr. GIUSEPPE PASALAQUA

Pictorul de firme

La începutul războiului eram ucenic la un pictor de firme din Budapesta. Maistrul meu, un beţivan numărul unu, era un om bun şi iute la mînie. Niciodată nu ştiam de ce mă bătea. De multe ori fără pricină sau din pricini ştiute numai de el, mă lovea cu piciorul în fund sau îmi cîrpea pumni cu nemiluita. Am rămas totuşi la el pentru că era meseriaş bun. Nimeni nu ştia să tragă linii mai drepte decît dînsul; şi măcelarii din oraş făceau coadă în faţa atelierului să le picteze cîte un cap de viţel sau o felie de vacă. Pînă şi frizerii, care se socoteau oameni cu gust şi, mă rog, „subţiri" îi plăteau peste o sută de pengő pentru un cap de femeie fardată sau un Clark Gable pieptănat după ultima modă. Cred că şi eu aş fi fost mulţumit, învăţasem doar minunea penelului, ştiam să deosebesc ultramarinul de albastrul de comerţ sau crom galbenul de ocrul falsificat de negustori, dacă bătrînul meu maistru nu s-ar fi îndeletnicit în timpul lui liber cu boxul. Purtam pantaloni lungi, aveam, sîmbătă seara mergeam şi la şcoala de dans sau, dacă primeam ceva bacşiş, mă încumetam să beau un şpriţ la „Şeptarul de treflă". Cum se spune eram un om ca şi făcut, ca demnitate. Cred că nu mai aveam nici două săptămîni şi trebuia să mă prezint la examenul de calfă. Pe ascuns scriam şi poezii de dragoste, ici colo copiam cîte un vers din volumul lui Eminescu pe care-l luasem cu mine în străinătate şi asta mă făcea să mă socot mai mult ca ceilalţi. Era într-o sîmbătă seara. Maistrul meu îmi spune că am pus prea multă terebentină în lac, eu nu şi nu. Argumentul lui suprem era pumnul. Mi-a sărit şi mie ţandăra. La pumn am răspuns cu pumnul. Am fost dat afară din atelier cu următoarea declaraţie:

— Pleacă, să nu te mai văd. Îţi garantez eu ţie, derbedeule, că atîta vreme cît voi fi maistru şi mă ţine răsuflarea — tu n-o să devii pictor de firme.

Nu ştiu pe unde a umblat, cu cine a vorbit. Fapt e că nu m-am mai putut prezenta la examenul de calfă.

De atunci au trecut ani mulţi. Prin 1950 făceam parte dintr-o delegaţie care s-a dus la Budapesta. Nu m-a răbdat inima să nu-i fac o vizită iubitului meu maestru. L-am găsit în atelierul lui din Kobanya. Nu i-am spus decît atît:

— Ai avut dreptate dragă maestre. Nu m-am făcut pictor de firme...

Pe scurt!

Pe un drum bun

Tinerii cititori remarcă bucuroşi că „Tînărul scriitor", mai ales odată cu apariţia numărului 2-1955, înscrie paşi înainte, îşi îmbunătăţeşte şi îmbogăţeşte paginile sale.

Rubrici noi au fost inaugurate, răspunzîndu-se unor necesităţi evidente. „Început de drum", pe care o deschid Radu Rupea şi Nicolaie Crînculescu, din Cenaclul literar de pe lîngă Comitetul orăşenesc U.T.M Bucureşti confirmă, nădăjduim, intenţiile redacţiei de a se preocupa cu multă grijă de tinerii cu totul începători într-ale scrisului.

Nouă pentru „Tînărul scriitor" este şi rubrica „Să ne spunem cuvîntul", anunţată în sumar: „Note, comentarii, puncte de vedere etc." unde, în afară de unele etc.-uri ale tovarăşului Florin Mugur sînt într-adevăr puncte de vedere interesante şi spiritual scrise.

Poeziile publicate în numărul 2 al „Tînărului scriitor" se citesc cu plăcere Nădăjduim cu acest prilej că „Ars poetica" a tînărului Aurel Covaci înseamnă şi o autocritică discretă pentru botanismele sale „din cursul anului trecut"

În „Pescăruşul" lui Gheorghe Tomozei, se simte că tînărul poet a vibrat pentru subiectul său.

În legătură cu poezia lui Florin Mugur, nu putem fi tot atît de fericiţi cît stelele de care e vorba în final, deşi portretul eroului îngîndurat şi trudit după o zi plină de frămîntări creatoare ar trebui să ne atragă.

Cronicile rimate, în deosebi cea semnată de Petre Dragu — remarcabilă şi prin actualitatea temei — ni se par reuşite.

Dintre lucrările în proză publicate în acest număr, se impune mai ales „Pisica" lui Adrian Dumitraşcu, prin verva şi umorul ei. Aşteptăm şi pe viitor, cu încredere, şi semnătura lui Adrian Dumitraşcu — şi alte noi semnături pe care, sîntem siguri că le va promova „Tînărul scriitor"

„Promisiunea" lui Florian Grecea, o istorie destul de lungă despre Tudor Şoima, amintirile lui, şi-un „cuţit", amestecate într-un conflict discutabil, ne-a dezamăgit prin sărăcia ideii.

Putem cere mai mult de la Florian Grecea.

Sectorul de critică literară, acoperit de cronica lui Aurel Martin, prezintă cu seriozitate şi competenţă „Drumurile" lui Aurel Gurghianu Despre scenariul „Dosar Dîmboviţa" semnat de Nicuţă Tănase şi Silviu Georgescu s-ar putea discuta cu interes, mai ales că problema scenariilor literare pentru filme de scurt şi lung metraj e deosebit de importantă şi rezolvarea ei încă deficitară. Poate însăşi redacţia revistei va iniţia o asemenea discuţie, din care tinerii scriitori ar avea de tras cel puţin tot atîtea foloase şi învăţăminte cît şi studiourile noastre cinematografice.

Salutăm apariţia rubricii „Prietenii noştri". Nu înţelegem de ce redacţia ne făgăduieşte „să prezinte în fiecare număr cîte un tînăr poet prieten", cînd, după bănuielile unora, în literatura de peste graniţă există şi prozatori. Trebuie spus un cuvînt bun şi despre munca traducătorilor lui Konstantin Vanşenkin.

Ne invită la o sugestie articolul lui Kaverin „Gorki şi tinerii scriitori", reprodus la rubrica „Carnet sovietic".

Credem că ar fi de dorit să întîlnim mai des, în paginile „Tînărului scriitor", creaţii ale condeierilor noştri consacraţi (doar Veronica Porumbacu, din generaţia tinerilor consacraţi, semnează în numărul acesta), credem mai ales că ar fi absolut necesare articole, sfaturi, în care fruntaşii scrisului nostru să transmită tinerilor preţioasa lor experienţă

Kaverin povesteşte cu duioşie prima sa întîlnire cu Gorki, cînd, tînăr necunoscut, a fost invitat acasă la maestru. El reproduce, comentîndu-le cu căldură, scrisorile pe care i le-a adresat Alexei Maximovici

E limpede că ar fi deplasat ca tinerii scriitori să se autoinvite ei înşişi la domiciliile fruntaşilor scrisului. Cel mai potrivit lucru ar fi ca „Tînărul scriitor" să-i găzduiască pe maeştri în paginile sale. aşa încît începătorii, fără să incomodeze, să poată totuşi, împărtăşi mai din plin, permanent, direct din experienţa celor cărora încearcă să le urmeze pilda.

E. M.

La 5 ani de la moartea lui Heinrich Mann

O capodoperă a artei satirice militante

Acum, cînd se împlineşte doar o jumătate de deceniu de cînd s-a stins din viaţă marele scriitor şi patriot german, Heinrich Mann, masele populare din lumea întreagă şi, în primul rînd, cele din ţara lui — Germania — îşi dau seama de marea sa putere de previziune şi se conving din nou de actualitatea semnalului de alarmă pe care acesta l-a dat: „primejdia se reîntoarce". Dar nu numai prin acest avertisment asupra pericolului reînvierii fascismului german, ci prin întreaga sa creaţie, Mann a înţeles să slujească eliberării poporului său, demascîndu-i pe duşmanii abil mascaţi ai acestuia.

Una din operele care au jucat şi continuă să joace un rol de frunte în educarea celor mulţi în spiritul urei faţă de forţele reacţionare şi militariste care încearcă de fiecare dată să tîrască poporul german în prăpastia războiului, este şi romanul său „Supusul" („der Untertan"), apărut în colecţia „Clasicii Literaturii Universale" în E.S.P.L.A.

În „Supusul", Heinrich Mann aduce în scenă un reprezentant tipic al filistinismului german din perioada premergătoare primului război mondial. Supusul, Diederich Hessling nu e un junker, deci un membru al tradiţionalei caste militariste prusace, ci un mic burghez în plină ascensiune pe scara socială. Heinrich Mann şi-a ales eroul din acest mediu pentru a sublinia că pericolul reacţiunii nu vine numai din partea anacronicilor şi ultrareacţionarilor latifundiari germani, ci în mod special din partea burgheziei care a trădat revoluţia şi s-a aliat cu moşierimea împotriva poporului muncitor. În acelaşi timp, ca un genial artist care se apropie tot mai mult prin profunzimea viziunii sale şi prin concepţia sa înaintată de adevărata ştiinţă despre dezvoltarea lumii şi societăţii, Heinrich Mann deschide o largă perspectivă, arătînd că tocmai această burghezie ajunsă în faza imperialistă a devenit de fapt stăpîna statului, continuînd să conlucreze cu rămăşiţele feudale întru îndeplinirea planurilor banditeşti.

Eroul romanului, Diederich Hessling, care sub fardul roz de mic burghez jovial se dovedeşte a fi un adevărat monstru moral, este un produs tipic al întregii atmosfere de prusacism reacţionar, al sistemului statului burghez german de formare a roboţilor criminali. Marele scriitor ne demonstrează aceasta purtîndu-ne pas cu pas de-a lungul treptelor pe care a urcat eroul său pînă a ajuns un adevărat „supus".

Cu o artă viguroasă şi de o rară sobrietate, făcîndu-şi aproape de nesimţit prezenţa, lăsînd faptele şi pe eroul însuşi să vorbească, ferindu-se de a hiperboliza în satira lui, Mann ne conduce de-a lungul evoluţiei eroului, de la minciuna aproape nevinovată din copilărie, la aţîţarea masacrului împotriva altor popoare, în epoca maturităţii. Acesta este drumul unuia dintre ucigaşii poporului german, drumul unui criminal care strigă necontenit fraze goale despre „patrie", „tron" şi „misiunea istorică a rasei germanice" încercînd să ascundă astfel ura bestială ce o poartă propriului său popor muncitor, oricărei idei de progres social.

Dezvăluind intimitatea sufletească a copilului Diederich, care era un moliu şi visător, autorul ne ajută să înţelegem că acesta a învăţat de mic să se teamă de cel puternic, de omul cu bîta-n mînă — tatăl său — şi să-l iubească la comandă, a învăţat că teroarea la care este supus nu e atît de groaznică atunci cînd poate să-şi îndulcească traiul minţind, chinuind pe alţii mai mici decît el, pe surioarele sale de pildă. Ridicînd un gest, în aparenţă mărunt, la înălţimea unui act simbolic al încadrării eroului în morala de sclav, Mann îl surprinde pe Diederich împodobind cu flori nuiaua profesorului, care nu odată i-a măsurat spinarea.

Construirea fiecărei figuri ce populează romanul, dovedeşte cu prisosinţă pînă la ce grad înalt de stăpînire a metodei realiste a ajuns Heinrich Mann. Eroii lui, deşi sînt eroii unei opere satirice, nu ating niciodată dimensiunile grotescului, menţinîndu-se necontenit pe terenul vieţii de toate zilele.

Diederich Hessling are stări contradictorii, întrezăreşte uneori dreptatea cauzei celor mulţi şi are chiar remuşcări, dar mîrşăvia lui constă tocmai în aceea că îşi înăbuşe glasul conştiinţei pentru a parveni. Iată deci că, descriindu-şi eroii, Mann dovedeşte că particularităţile psihologice individuale ale omului sînt subordonate atitudinii adoptate în ciocnirea dintre forţele sociale. Deosebit de convingător ne apare aceasta dacă ne referim la caracterul complex al lui Napoleon Fischer, liderul social-democrat local; calităţile sale individuale: inteligenţa, şiretenia, tăria de caracter, calmul, mîndria, nu-l împiedică să se vîndă capitalistului Hessling.

Conturarea întregii vieţi a eroului, — studiul la facultate, stagiul militar din care îndeplineşte numai cîteva luni deoarece se eschivează în mod laş pe baza unui certificat fals, preluarea fabricii moştenite şi activitatea în afaceri, participarea la treburile obşteşti ale oraşului Netzig — dă prilej lui Mann să dezvăluie adîncirea trăsăturilor caracterului lui Hessling şi consolidarea poziţiei lui în arena socială.

Departe de a fi o satiră de proporţii minore, care-şi rîde cu indulgenţă de năzbîtiile unui mic burghez incult şi plin de pretenţii, romanul ne dă posibilitatea să ghicim în spatele figurii lui Diederich Hessling diviziile de asasini înarmaţi ce s-au năpustit de două ori asupra Europei şi se pregătesc s-o facă acum pentru a treia oară.

Iată aşadar cum arată de fapt doctorul Diederich Hessling, patronul uneia din fabricile de hîrtie ale oraşului, format pe deplin ca un cetăţean modern al „Germaniei mari". Uzînd de ironia care e cu atît mai usturătoare cu cît e servită pe un ton mai reţinut, mai indiferent, Heinrich Mann ne prezintă pe acest fiu al „herrenvolkului" (popor de stăpînitori), ca un tip şiret, dar lipsit de inteligenţă şi dînd chiar semne de imbecilitate. El este incult şi dispreţuieşte cultura şi pe intelectuali, lăudîndu-se că a vîndut operele lui Schiller fiindcă nu are timp de fleacuri, afirmînd că preferă în materie de artă, muzica, care după el, e prin excelenţă o artă germană, drama care are meritul de a nu trebui să fie citită, arta portretului, din cauza tablourilor care-l înfăţişează pe împărat, iar romanului îi contestă dreptul de a fi artă, deoarece — spunea el — aşa cum o arată şi numele, nu e o artă germană.

Desfăşurarea conflictului romanului, ridicarea lui Hessling care face totul pentru a intra în graţiile puterii, lupta împotriva liberalilor conduşi de bătrînul militant pe tărîm obştesc, Buck, dau prilej lui Heinrich Mann să nu se rezume la zugrăvirea eroului principal, ci să concentreze în focarul lentilei sale o imagine de ansamblu a vieţii societăţii germane din acea vreme. Heinrich Mann demască necruţător falsitatea şi reacţionarismul tuturor instituţiilor statului prusac: familia şi morala, presa, aparatul administrativ, justiţia, biserica, armata, partidele politice.

Ca un adevărat patriot, marele scriitor progresist german Heinrich Mann, a dovedit în romanul „Supusul" că fenomenul militarismului nu este o plagă ereditară a poporului german, cum au încercat nu odată să arate ideologii diversionişti, ci rezultatul anumitor condiţii generate de societatea burghezo-feudală germană.

Romanul „Supusul" se termină lăsînd deschisă perspectiva urcării pe scara ierarhiei sociale a lui Diederich Hessling. El are şi pentru acest motiv valoarea unui avertisment pe care Heinrich Mann l-a adresat concetăţenilor săi ca şi tuturor popoarelor. Iar evenimentele actuale vin să dovedească pe zi ce trece că poporul german, oamenii muncii aflaţi de o parte şi de alta a Elbei înţeleg tot mai bine acest avertisment şi luptă cu eroism pentru a doborî coaliţia „supuşilor" din Germania occidentală şi a stăpînilor lor, pentru a-şi făuri o viaţă cu adevărat liberă, aşa cum a visat-o şi marele scriitor.

MIRCEA ANDREI

Pe scurt!

Omogenitatea interpretării în spectacol

Fără îndoială că unul din cele mai valabile aspecte ale activităţii Teatrului de Stat din Brăila, îl constituie promovarea curajoasă a tinerilor săi actori.

E firesc deci interesul pe care îl trezeşte — şi din acest punct de vedere — noua sa premieră: „Intrigă şi iubire" de Fr. Schiller în care rolurile principale sînt interpretate de doi actori foarte tineri: Dumitru Pîslaru, pentru care Ferdinand înseamnă primul rol, şi Victoriţa Dinu (Luize) de asemenea cu puţină activitate actoricească.

Distribuindu-i în rolurile principale, regizorul Gabriel Negri s-a aflat în faţa a doi tineri actori cu o paletă scenică distinctă, cu personalitate artistică diferită. De bună seamă că posibilităţile lor actoriceşti nu trebuiau aduse, ca să zicem aşa, la acelaşi numitor — că Dumitru Pîslaru trebuia să-şi păstreze suflul, vigoarea artistică, prospeţimea expresiei, iar Victoriţa Dinu, sensibilitatea şi graţia. Cu toate acestea, cuplul Ferdinand — Luize trebuia omogenizat, trebuia să capete unitate scenică.

Este indiscutabil că ceea ce ridică în prezent spectacolul este jocul pasionat, plin de sinceritate şi forţă al lui Dumitru Pîslaru, care izbuteşte chiar şi în momentele cînd textul pretinde oarecare grandilocvenţă romantică, să fie convingător şi emoţionant. Cunoscînd aceste calităţi ale interpretului — la afirmarea cărora directorul de scenă a contribuit din plin — s-a mers pe amplificarea lor pentru ca prezenţa scenică a lui Ferdinand să fie cît mai puternică: staturii impunătoare a actorului i s-au creat costume albe, pelerine uriaşe, astfel că Ferdinand ocupă uneori vizual, mai toată scena; gesturile lui sînt largi, bogate, tonurile de voce puternice. Nu acelaşi interes a vădit directorul de scenă — care e şi creatorul costumelor — pentru imaginea plastică a Luizei; în loc să caute mijloacele de a atenua disproporţia de statură dintre cei doi tineri (pentru că interpreta Luizei e foarte scundă), i s-a creat o perucă inestetică, care o aplatizează, şi rochii fără nici un gust, care de asemenea parcă subliniază anume silueta măruntă a actriţei.

Aceste amănunte plastice par a nu fi întîmplătoare. Întreaga concepţie a rolului suferă de o anume reducere a proporţiilor; mergînd pe o greşită înţelegere a interiorizării şi a sobrietăţii în expresia scenică, pe linia unei graţii şi gingăşii oarecum siropoase, directorul de scenă a indicat actriţei tonuri minore, un permanent zîmbet „angelic", mişcări sărace, înăbuşind astfel puternica personalitate a Luizei, forţa ei morală. Alături de Ferdinand ea apare ştearsă, insuficient de expresivă.

Această disproporţie între forţa dramatică a lui Ferdinand şi slăbiciunea „feciorelnică" a Luizei, duce în mod firesc la o slăbire a sensului piesei. Era necesară sublinierea superiorităţii morale şi a puterii de sacrificiu a modestei Luize, în raport cu trufaşul fiu de nobil care, cu toată iubirea lui pentru Luize, nu-şi pierde atributele nobiliare (vezi discuţia cu lady Milford, cu bătrînul Miller în ultimul act etc.).

Lipsa omogenităţii acestui cuplu, care întruchipează artistic protestul pasionat al marelui scriitor împotriva ordinei sociale feudale, întemeiată pe silnicie şi nedreptate, pe înăbuşirea a tot ce e frumos şi curat în om — este o problemă care trebuie să pună pe gînduri pe realizatorii spectacolului. După cum şi înlăturarea rămăşiţelor unui joc exterior, învechit, fără participare lăuntrică (vădit îndeosebi la actori ca: Laurenţiu Mărgineanu — preşedintele — şi Paul Varduca — Miller) va ajuta incontestabil la creşterea unităţii şi ţinutei artistice a spectacolului. Însfîrşit, trebuie relevată interesanta creaţie a lui Costin Iliescu, care a redat în mod inteligent — cu grijă, pentru toate amănuntele scenice, de la masca mefistofelică, la gesturile zgîrcite, insinuante şi la tonurile scăzute — un Wurm odios, un intrigant primejdios, de mare clasă.

Pe tovarăşul Gabriel Negri noi îl cunoaştem ca pe un om de bun gust artistic, cu sensibilitate şi inteligenţă regizorală. Fără îndoială că el este capabil să îmbunătăţească simţitor spectacolul „Intrigă şi iubire".

SANDA FAUR

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

Un izvor de noi învățăminte

Nu de mult, la secția valorificări și lăzi, unitatea nr. 2 Mîneciu-Ungureni, raionul Teleajen, regiunea Ploești, a avut loc adunarea pentru darea de seamă și alegerea noului birou al organizației de secție U.T.M. Adunarea a fost temeinic pregătită, aceasta reflectîndu-se atît în alcătuirea dării de seamă cît și în participarea utemiștilor la discuții.

Aportul pe care l-a dat organizația de secție U.T.M. în procesul de producție a fost una dintre problemele viu dezbătute

Organizația de secție a sprijinit activ întrecerea socialistă, s-a arătat în darea de seamă. Utemiștii: Ceapă Pavel, Vasile Curcă, Elena Filip, Maria Petre, Zisi Kostats și alții sînt fruntași în producție. Cu sprijinul conducerii întreprinderii și a tovarășului David Șt. Gheorghe, maistrul secției, s-a extins aplicarea metodelor sovietice. Astfel, în ultimele 3 luni, folosind metoda Lidiei Korabelnicova, utemiștii au realizat economii de materiale în valoare de 2.400 lei. După metoda Kotlear au fost calificați la locul de muncă 19 tineri. Mulți dintre ei sînt acum fruntași în producție. Calitatea produselor a stat în centrul atenției organizației U.T.M.

S-a vorbit apoi și despre multe aspecte ale muncii de educație comunistă. Lecțiile de la cursul seral al cărui propagandist este Boștină Gheorghe, au fost ținute la un nivel corespunzător, problemele expuse fiind actualizate și exemplificate. Toți cei 20 cursanți au participat cu regularitate la aceste cursuri.

Discuțiile purtate pe marginea dării de seamă, pe lîngă realizările obținute, au scos la iveală și lipsurile ce s-au manifestat în munca biroului de secție și a comitetului U.T.M.

Tovarășul Costea Gheorghe după ce a arătat rolul pe care ar fi trebuit să-l joace gazeta postului utemist de control, a criticat aspru pe membrii biroului care nu s-au îngrijit îndeaproape de conținutul articolelor publicate. Multe dintre articolele publicate nu au contribuit în măsură suficientă la înlăturarea lipsurilor din munca noastră — a arătat tovarășul Costea.

Mult timp cercurile politice au fost în urmă cu lecțiile. Deabia în ultimul timp s-au luat măsuri să se reglementeze această situație. Vinovat de acestea se face în primul rînd biroul organizației noastre de secție, au arătat unii utemiști. Trebuie spus că în niciuna din ședințele de birou sau în adunări generale nu s-a discutat despre acest aspect al muncii de educație comunistă. Comitetul organizației de bază, al cărui secretar e tovarășul Gheorghe Vîjîiac, avea sarcina să controleze, să tragă la răspundere pe cei vinovați de neîndeplinirea la timp a unei sarcini. Acest lucru însă n-a fost făcut.

Adunarea de dare de seamă și alegeri a organizației de secție nr. 6 de la valorificări și lăzi, unitatea nr 2 Mîneciu-Ungureni a reușit să analizeze temeinic activitatea vechiului birou al organizației de secție, să indice sarcini precise noului birou ales, sarcini concretizate în hotărîrea adoptată de adunarea generală.

De asemenea, adunarea generală a dovedit exigență în alegerea noului organ de conducere. Adunarea a respins candidatura tovarășei Gogan Vasilica care, lipsind multă vreme nemotivat de la lucru, nu poate constitui un exemplu bun pentru tineri.

În noul birou au fost aleși utemiștii: Boștină Gheorghe, Vasile Curcă, Gheorghe Jercan, Vasile Costas, Elena Filip și Gogan Floarea, fruntași în producție, exemple în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor încredințate de organizație.

Adunarea generală de alegeri a constituit pentru fiecare utemist un izvor de învățăminte.

Corespondent
VALERIA PUFU

FILME PENTRU TINERET

În cadrul Săptămînii Mondiale a Tineretului, între 21 și 27 martie, pe ecranele cinematografelor din Capitală vor fi prezentate o serie de filme pentru tineret.

La cinematografele Republica, I. C. Frimu, Tineretului, Vasile Roaită și Al. Sahia va rula în această săptămînă filmul „Poteci primejdioase". Cinematograful Arta va prezenta filmul „Copiii partizanului", iar la cinematograful N. Bălcescu va rula filmul „Stiletul". Cinematograful Maxim Gorki a programat filmul pentru copii „Crăiasa broscuță", cinematografele Rahova și Cultural vor prezenta filmele „Desfășurarea", „...Și Ilie face sport", iar la cinematograful Lumina va rula filmul „Căderea Berlinului".

(Agerpres)

Avem condiții să obținem în raionul nostru 2400 kg. porumb boabe la hectar

În raionul Tg. Mureș, după grîu, porumbul ocupă cele mai mari suprafețe. În anul 1954 el a fost cultivat pe 22,9 la sută din suprafața arabilă. În 1955 el va fi cultivat pe 24,8 la sută din suprafața arabilă, adică pe un sfert din suprafața arabilă a raionului. Creșterea suprafeței cultivate cu porumb se va face pe seama desțelenirilor și redării agriculturii a terenurilor agricole nefolosite.

Anul 1954 nu a fost un an prea bun pentru cultura porumbului, deoarece în raionul nostru s-a simțit lipsa ploilor tocmai în timpul cînd porumbul trebuia să lege. Efectul negativ al secetei s-a resimțit mai tare pe terenurile de coastă și în special pe acele parcele de porumbiști care nu au fost prășite de cîte ori a fost nevoie.

Cu toate acestea în anul 1954 acolo unde măsurile agrotehnice au fost aplicate la cultura porumbului, rezultatele au fost cît se poate de bune.

Porumbul este o plantă căreia îi folosește foarte bine bălegarul aplicat direct în arătură adîncă de toamnă.

În primăvara anului 1954 de timpuriu, în primele zile cînd terenul a permis a se ieși în cîmp, arăturile de toamnă au fost grăpate, iar terenurile nearate din toamnă au fost arate și grăpate în aceeași zi, pentru a se împiedica pierderea apei din sol.

Însămînțarea porumbului s-a făcut între 13-30 aprilie adică în timpul optim, atunci cînd temperatura solului a ajuns pînă la 10 grade C.

Inginerii și tehnicienii secției agricole regionale și cei de la circumscripțiile agro-zoo-veterinare au urmărit ca în fiecare gospodărie colectivă, întovărășire agricolă și în fiecare comună să se confecționeze marcatoare. Tot ei au făcut demonstrații în fața țărănimii muncitoare, arătînd cum se face însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat. În urma acestor demonstrații practice, 26 la sută din suprafața ocupată cu porumb a fost însămînțată în cuiburi așezate în pătrat.

În acest fel suprafețe mari au putut fi prășite mecanic în lung și în lat. Pe terenurile țăranului muncitor fruntaș Kozma Karol din comuna Berghia, am făcut o demonstrație practică la însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat în urma cărui fapt peste 80 de țărani din comună au însămînțat și ei porumbul tot în cuiburi așezate în pătrat. Asemenea demonstrații s-au făcut și la prășitul mecanic în lung și în lat. De unde în 1954 în comuna Berghia exista o singură prășitoare mecanică, pentru 1955, mulți agricultori din comună și-au comandat prășitori mecanice cu tracțiune animală.

În raionul nostru, cu foarte mici excepții, întreaga suprafață de porumb a fost prășită în 1954 de 3 ori, iar o bună parte chiar de 4 și 5 ori. Nicăieri porumbul nu s-a mușuroit, știind că acest fel de a prăși favorizează pierderea apei din sol.

S-a dovedit a fi adevărat proverbul, că pe timp de secetă o prașilă face cît o ploaie. Cu toată seceta porumbul a legat, iar ploile ce au venit după aceea, au favorizat dezvoltarea știuleților, obținîndu-se o producție medie pe raion de 2.230 kg. porumb boabe la hectar. În gospodării colective, unde terenul a fost lucrat mai bine, s-a obținut o producție medie pe raion de 2.479 kg. boabe, iar în întovărășirile agricole 2.420 kg. la hectar. Peste tot, pe terenurile însămînțate în cuiburi așezate în pătrat, producția a fost mai mare cu 400—1.000 kg. la hectar, față de suprafețele însămînțate după metoda obișnuită.

Unele gospodării colective au obținut producții aproape record. Astfel, gospodăria colectivă „Libertatea" din satul Ilieni a obținut pe întreaga suprafață cultivată cu porumb, o producție medie de 4.084 kg. boabe la hectar; gospodăria colectivă „8 Mai" din satul Cuiejd, 3.490 kg. la hectar; gospodăria colectivă „23 August" din satul Stejeriș 3.487 kg. la hectar, iar gospodăria colectivă „Valea Nirajului" din satul Sîntana Nirajului 3.475 kg. la hectar.

Gospodăria colectivă „Donca Simo" din comuna Mădărașul de Cîmpie deși are cel mai fertil teren din raion, din lipsa de interes a consiliului de conducere nu s-a prășit porumbul de cît de două ori, iar o parte numai odată, din care cauză s-au obținut numai 1458 kg. porumb boabe la hectar. La fel s-a întîmplat și la gospodăria colectivă „23 August" din satul Leordeni, care a obținut numai 2.250 kg. porumb boabe la hectar deși avea condiții să obțină mai mult.

Ținînd cont de posibilitățile noastre, de fertilitatea terenului nostru, și de cunoștințele agrotehnice din ce în ce mai ridicate ale țărănimii noastre muncitoare, ne-am propus ca în anul 1955 să obținem o producție medie pe raion de 2400 kg porumb boabe la hectar.

Iată ce ne îndreptățește pe noi să ne luăm asemenea angajamente și ce vom face în această privință.

Planul arăturilor adînci din toamna anului 1954 a fost realizat în proporție de 94,6 la sută. 25 la sută din suprafața ce va fi însămînțată a fost îngrășată cu bălegar de grajd. În timpul toamnei și al iernii, pămîntul a înmagazinat multă apă. În primăvară vom urmări ca să împiedicăm pierderea acestei ape din sol. Arăturile de toamnă le vom grăpa în primele zile de primăvară, pentru ca să împiedicăm pierderea apei din sol. Terenurile nearate din toamnă le vom ara în primele zile de primăvară și le vom grăpa în aceeași zi. Dacă pînă la însămînțare vor apare buruieni, le vom distruge cu cultivatorul sau cu prășitoarea grăpînd imediat. Vom însămînța în cuiburi așezate în pătrat — 40 la sută din suprafața cultivată cu porumb în sectorul individual și 80 la sută din cea cultivată în sectorul gospodăriilor colective și întovărășirilor. În acest scop fiecare inginer, tehnician și agent agricol va face în timpul însămînțării porumbului, cîte 10 demonstrații practice.

După ce porumbul va răsări, în momentul cînd va avea 3 frunze vom da cu grape ușoare, știind că prin această lucrare se distruge un foarte mare număr de buruieni și se sparge crusta.

În fiecare gospodărie colectivă vom înființa loturi semincere pentru producerea de porumb hibrid, în vederea asigurării întregii cantități de sămînță de porumb valoros pentru anul 1956.

Fiecare inginer și tehnician agronom va înființa în comune și sate, în gospodării colective și întovărășiri agricole, loturi demonstrative în care se va face însămînțarea porumbului în cuiburi așezate în pătrat și polenizarea lui suplimentară.

În raionul nostru au fost identificați fruntașii recoltelor bogate din comune și sate cărora li se vor da tot sprijinul tehnic necesar, pentru ca culturile lor să devină adevărate cîmpuri demonstrative pentru restul țărănimii muncitoare.

O atenție deosebită o vom acorda gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole care vor primi în permanență sprijinul și îndrumarea tehnică necesară, pentru aplicarea la timp a tuturor lucrărilor agrotehnice în cultura porumbului.

Vom urmări ca peste tot să se aplice porumbului cel puțin 3 prașile și să nu se aplice de loc mușuroitul la porumb cu ocazia prașilelor.

Pentru a asigura o sămînță de porumb valoroasă pentru anul 1956 vom duce o susținută muncă de lămurire în rîndul țărănimii muncitoare ca să aleagă pentru sămînță, încă din lan, știuleții cei mai sănătoși așa cum face țăranul muncitor Simon Ștefan din comuna Glodeni, care datorită acestei metode obține an de an recolte tot mai mari de porumb.

În lupta pentru a obține o recoltă medie de porumb boabe la hectar de cel puțin 2400 kg. vom antrena în muncă, cu ajutorul partidului, tineretul, femeile, deputații și pe toți țăranii muncitori din raionul nostru.

Ing. IOAN HOSSU
Șeful Secției agricole a Sfatului popular raional Tg. Mureș

Salut frățesc ziarului „Sportul popular"

Astăzi, ziarul „Sportul popular", organ al Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport de pe lîngă Consiliul de Miniștri și al Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. împlinește 10 ani de activitate.

Învățînd permanent din strălucita experiență a presei sovietice, „Sportul popular" s-a străduit în toți acești ani să traducă în viață rolul ce-i revine de propagandist, agitator și organizator colectiv al maselor de tineri sportivi ai patriei noastre.

Însemnate merite și-a cîștigat ziarul în antrenarea maselor de muncitori și țărani muncitori la practicarea organizată a culturii fizice și a sportului, contribuind astfel la dezvoltarea continuă a tinerei noastre mișcări sportive.

Ziarul s-a preocupat cu grijă de antrenarea maselor de sportivi la întrecerea socialistă sub lozinca „fruntaș în muncă, fruntaș în sport".

Ziarul a popularizat în paginile sale succesele obținute de sportivii patriei noastre, luptînd neobosit pentru dezvoltarea continuă a mișcării noastre sportive.

„Sportul popular" a desfășurat în cei 10 ani de apariție, activitate intensă în vederea mobilizării maselor tot mai largi de sportivi în lupta activă pentru apărarea păcii, pentru educarea lor în spiritul internaționalismului proletar, al patriotismului socialist.

Ziarul „Sportul popular" a contribuit la demascarea chipului hidos al sportului capitalist, în goană, nu după performanțe de valoare, ci după profituri fabuloase.

Ziarul a acordat atenție muncii de educație comunistă a sportivilor, pregătindu-i să se întreacă cinstit, mînați de dorința fierbinte de a învinge într-o luptă dreaptă. Sportivii patriei noastre găsesc zugrăvit în paginile ziarului chipul minunat al sportivului sovietic, pildă vie pentru fiecare dintre ei.

Numeroase articole publicate în ziar au constituit pentru sportivii noștri adevărate lecții de pregătire tehnică și morală.

Tinerii sportivi din țara noastră citesc cu interes ziarul „Sportul popular". Ei doresc să afle și pe mai departe din paginile ziarului despre noi succese ale mișcării noastre sportive, noi vești din viața sportivilor sovietici.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de activitate, ziarul „Scînteia tineretului" transmite colectivului redacțional al ziarului „Sportul popular" un cald și tovărășesc salut de luptă și-i urează să obțină noi succese în nobila sa misiune de educare comunistă a sportivilor și de dezvoltare continuă a mișcării noastre sportive de masă.

GIMNAȘTII SE PREGĂTESC

Gimnastica este una dintre cele mai pasionante ramuri sportive.

În ultimii ani și în rîndurile tinerilor membri ai asociației Rezervele de muncă, gimnastica cunoaște o dezvoltare deosebită. Practicarea organizată a gimnasticii contribuie efectiv la dezvoltarea multilaterală a tinerilor elevi ai școlilor profesionale. Dar nu numai atît. Organizarea unor competiții de gimnastică cu un caracter mai larg a creat posibilitatea descoperirii unor elemente talentate care vor fi viitori campioni ai țării noastre.

Pentru asociația Rezervele de muncă, a devenit a tradiție organizarea campionatului de gimnastică al asociației. Numai în anul trecut, la cea de a II-a ediție a campionatului au luat parte aproape 10.000 de gimnaști. Anul acesta numărul celor care s-au întrecut în cadrul acestui campionat a depășit cu mult această cifră.

Desfășurarea campionatelor din anul acesta s-a caracterizat însă prin creșterea măiestriei sportive a gimnaștilor.

Aproape toți finaliștii campionatului din anul acesta vor avea una dintre categoriile de clasificare sportivă.

In curînd finaliștii campionatului din acest an (pozele noastre reprezintă pe doi dintre ei) se vor întrece în sala „Dinamo" din Capitală.

Cum e și firesc deci, întrecerea finală va fi deosebit de dîrză.

O intovărășire zootehnică în munți

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Comuna Teșila este așezată pe culmile munților Clăbucet și Crăița din apropierea orașului Sinaia. Localnicii din această comună — din tată în fiu — se îndeletnicesc cu creșterea vitelor și tăiatul lemnului din pădure. Ei creșteau și îngrijeau animalele după obiceiul ce-l moșteniseră de la bătrînii satului. Aceasta făcea ca agoniseala să nu le ajungă de multe ori nici pentru hrana familiei. De valorificat produse pe piața orașului Sinaia nici vorbă.

Din conferințele ținute de tehnicieni zootehniști, sătenii au învățat multe. Ei s-au dumirit cum trebuie să îngrijească animalele pentru a da cît mai mult lapte și carne. Au putut afla lucruri frumoase și folositoare din activitatea crescătorilor și îngrijitorilor de animale care au obținut producții ridicate.

Comuniștii în frunte cu secretarul lor, Sîrbu Victor, au arătat sătenilor atît în adunări deschise cît și în alte împrejurări avantajele care le au atunci cînd vitele sînt îngrijite după metode științifice. De asemenea le-au arătat avantajele ce le au atunci cînd îngrijesc animalele în comun și folosesc cu pricepere sfaturile date de tehnicieni.

Cu timpul ei s-au lămurit, au văzut singuri calea belșugului, a obținerii unei producții mari.

...Era într-una din zilele de sfîrșit ale lunii februarie. La căminul cultural din sat era multă animație. Veneau la o adunare deosebită de celelalte adunări. Sosise ziua cînd mulți săteni ai comunei Teșila s-au hotărît să pună temelia întovărășirii de creștere a animalelor în comun, pe care și-au dat osteneala de au pregătit-o încă de anul trecut.

Printre făuritorii acestei întovărășiri sînt: Popa Vasile, Paraschiva Mușat, Ion Clinici, Munteanu Anton, Tocitu Maria și utemistul Popa Vasile.

AU DEPAȘIT PLANUL LA PESCUIT

GALAȚI (de la corespondentul nostru).

În luna februarie pescarii de la Gospodăria piscicolă Sulina, au muncit cu eforturi sporite pentru realizarea planului de producție. Cu tot timpul nefavorabil pescuitului marin din lunile ianuarie și februarie, pescarii au înfruntat toate greutățile luptînd pentru a da cît mai mult pește peste plan. Astfel, brigada a 20-a, în lunile ianuarie și februarie a reușit să dea peste plan cantitatea de 4700 kg pește.

Pescarii de la Gospodăria piscicolă Sulina, în primele 2 luni ale acestui an au reușit să pescuiască 55.000 kg. pește peste plan.

În fruntea muncii pentru îndeplinirea și depășirea planului de producție au fost pescarii Vlad Vasile, Chirilov Pricop, Condrot Carp și alții. În prezent pescarii se pregătesc intens pentru sezonul pescuitului de primăvară.

O NOUĂ EXPOZIȚIE

Peste puțină vreme, în Capitală se va deschide noua expoziție organizată de Uniunea artiștilor plastici din R.P.R. — „Expoziția afișului" în cadrul căreia vor fi prezentate cele mai valoroase realizări din ultimii ani în acest domeniu al artei grafice, precum și o serie de afișe inedite cu teme actuale.

Între acestea din urmă, figurează și un nou gen de afiș — afișul satiric — la care lucrează actualmente pictorul Jules Perahim, artist emerit al R.P.R., laureat al Premiului de Stat.

(Agerpres)

Cîteva probleme ale îndrumării și controlului muncii independente a studenților

Experiența învățămîntului superior din țara noastră a arătat că metoda de bază care asigură însușirea temeinică și în mod creator a cunoștințelor de către studenți este metoda studiului individual.

Spre deosebire de elevul de școală medie, studentul din facultate trebuie să muncească vreme mai îndelungată în mod independent, să utilizeze diferitele procedee cu care se întîlnește pentru prima dată în facultate. De aceea, una din sarcinile centrale ale activității metodice a cadrelor didactice o constituie îndrumarea muncii independente a studenților pentru formarea celor mai juste deprinderi de a studia individual.

Pe baza indicațiilor Ministerului Învățămîntului, catedrele din cadrul Facultății de Științe Economice din Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin"-București au acordat în acest an universitar mai multă atenție decît în anul trecut sprijinirii studiului individual al studenților obținînd unele rezultate îmbucurătoare.

Atenția cadrelor didactice s-a îndreptat în primul rînd spre studenții din anul I care trebuiau să înțeleagă de la început însemnătatea studiului individual și să utilizeze cu perseverență și în mod permanent această metodă de muncă.

În acest scop, cadrele didactice care predau la anul I — în deosebi de la catedrele de Marxism-leninism, Economie politică și Istoria economiei naționale — au dat studenților începători, cu ocazia primei ore de curs, explicații ample asupra profilului facultății, a importanței profesiunii pentru care au venit să se pregătească precum și asupra principalei metode de muncă pe care vor trebui să o folosească: studiul individual.

Cu această ocazie li s-a arătat studenților cum trebuie să ia notițe. Li s-a explicat faptul că notițele luate la audierea prelegerilor constituie pentru ei numai jaloane de orientare, deoarece rolul hotărîtor în însușirea temeinică a cunoștințelor îl are aprofundarea materialului audiat, prin studierea independentă și conspectarea bibliografiei indicate

Pentru a-i deprinde să studieze în mod ordonat, să gîndească și să exprime limpede noțiunile învățate în mod logic, studenții au fost sfătuiți să întocmească planul fiecărei lucrări citite, acesta trebuind să constituie embrionul unui plan mai amplu cu privire la o anumită problemă, argumentînd prin fapte și date concrete justețea afirmațiilor făcute

Urmărind continuu dezvoltarea interesului studenților pentru studiul individual cadrele didactice au recomandat acestora să citească programa de curs a fiecărei discipline pentru a avea o privire de ansamblu asupra materiei pe care o vor studia timp de 1 an de zile: li s-a recomandat de asemenea ca săptămînal să recitească din programa de curs tezele principale ale temei care se predă în săptămîna respectivă la curs pentru a urmări cu mai multă ușurință expunerea profesorului.

Prin exerciții repetate și printr-un control permanent, cadrele didactice s-au străduit ca toate aceste indicații date studenților în primele zile ale semestrului I să devină adevărate deprinderi pentru ei.

Astfel în prima săptămînă s-au ținut seminarii metodice la toate disciplinele. În cadrul acestora, la anii I și II s-a urmărit detailarea explicațiilor date cu prilejul lecției introductive asupra metodei studiului individual și concretizarea lor printr-un exercițiu practic. În cadrul seminariilor metodice de marxism-leninism asistenții au arătat cum trebuie întocmit un conspect luînd ca exemplu capitolul III, „Teoria" din lucrarea lui I. V. Stalin „Despre bazele leninismului"; li s-a arătat de asemenea cum trebuie întocmit un plan detailat de seminar la tema „Bazele ideologice ale partidului marxist"

Catedrele au luat și alte măsuri în cursul semestrului, măsuri menite să sprijine studiul individual al studenților precum și desfășurarea seminariilor în mod creator, la un înalt nivel științific

Astfel, majoritatea catedrelor noastre au afișat la Cabinetul respectiv bibliografia obligatorie și cea facultativă, iar în unele cazuri și literatura beletristică în legătură cu tema predată cu 2 săptămîni înainte de discutarea ei în seminar. În aceleași condițiuni au fost afișate și problemele principale care se desprind dintr-o anumită temă și care trebuie să fie aprofundate cu ocazia studiului individual precum și a muncii în seminar.

Deosebit de însemnată este practica folosită de numeroase cadre didactice de a îndruma, ajuta și controla pe studenți în studiul lor individual, în afara orelor de activitate didactică. În acest fel a procedat tovarășul aspirant I. Zahiu de la catedra de Economie politică, care conduce și 2 grupe de seminar la anul II, îndrumînd pe studenții cu care lucrează în alcătuirea conspectelor și a planurilor de seminar. Acest lucru l-a făcut săptămînal, în cadrul cabinetului de studii al catedrei de Economie politică în zilele în care studenții se pregătesc în mod obișnuit. El a vizitat periodic pe studenți la cămin dîndu-le ajutorul necesar chiar în timp ce aceștia studiau individual.

Studenții sînt ajutați de cadrele didactice să-și îmbunătățească necontenit metodele de muncă, să alcătuiască conspecte tot mai bune, prin cercetarea periodică a caietelor de conspecte, prin recenzarea lor și scoaterea la iveală a eventualelor greșeli. Asistenții de la catedra de Economie politică în deosebi, comunică observațiile lor asupra conspectelor fiecărui student în parte la ora de consultații sau la cabinetul catedrei. Uneori, la intervale de 3—4 săptămîni, generalizînd deficiențele constatate în mai multe caiete de conspecte, asistenții explică întregii grupe de studenți la sfîrșitul unei ore de seminar greșelile constatate, și le dau indicații pentru înlăturarea lor.

O altă formă de sprijinire a studiului individual al studenților și în același timp de control asupra cunoștințelor lor o constitue consultațiile. Studenții care vin din proprie inițiativă la consultații — din păcate numărul lor nu este încă prea mare — sînt ajutați de obicei de cadrele didactice să rezolve anumite probleme neclare de care s-au lovit cu ocazia audierii prelegerii sau a studierii și conspectării bibliografiei. Acest lucru se întîmplă mai ales la limba rusă, cu studenții din anul I care sînt îndeaproape ajutați de tovarășa asistentă Iordăchescu Tatiana

Unii studenți sînt invitați la consultații în mod special de către cadrele didactice pentru a fi ajutați dacă au rămas în urmă cu materia de studiu sau dacă au fost nesatisfăcător pregătiți la orele de seminar, iar cei care au absentat sînt chemați pentru a fi controlați în ce măsură și-au însușit materia predată în ziua absentată.

Majoritatea catedrelor au folosit și consultații colective mai ales în perioada de pregătire a examenelor.

Unele catedre, ca de pildă Istoria economiei naționale, au recomandat studenților să-și organizeze timpul de care dispun pe baza unui plan de muncă săptămînal, precum și prin alcătuirea unui plan de repetare a materiei începînd cu partea II-a a semestrului.

O parte din cadrele didactice de la facultatea noastră, care conduc cercurile științifice studențești au dat un sprijin substanțial studenților în munca de cercetare independentă și de adunare a materialului pentru referatele științifice. Astfel, tovarășul conferențiar N. N. Constantinescu, conducătorul cercului științific studențesc de Istoria economiei naționale, a indicat din timp colectivelor de studenți materialul bibliografic necesar pentru latura teoretică a problemei cercetată de studenți, le-a dat indicații amănunțite cu privire la culegerea materialului de pe teren, i-a orientat asupra felului cum trebuie prelucrat materialul cules și a discutat planul referatului cu studenții, ajutîndu-i să-l îmbunătățească.

Toate aceste forme de sprijinire a muncii independente a studenților de către cadrele didactice, apropierea lor de studenți, au început să dea roade îmbucurătoare atît în legătură cu latura instructivă a procesului de învățămînt cît și în legătură cu latura educativă a acestuia. Astfel, a crescut numărul de studenți promovați integral față de anul trecut, a crescut numărul studenților promovați cu media bine și foarte bine, numeroși studenți au ajuns să stăpînească în mod temeinic cunoștințele cerute de programele de curs, dînd dovadă că încep să le folosească cu pricepere pentru a rezolva diverse probleme legate de viața practică, s-a îmbunătățit disciplina studenților, a crescut respectul lor față de cadrele didactice

Munca de îndrumare a studiului individual al studenților mai are însă numeroase lipsuri care și-au pus și ele pecetea asupra unor rezultate negative la colocviile și examenele de la sfîrșitul semestrului I.

Astfel, dacă toate cadrele didactice au dat studenților explicații metodice în primele zile ale semestrului I, nu toate cadrele au urmărit cu perseverență, în mod sistematic traducerea în viață de către studenți a indicațiilor metodice.

Printre deficiențele mai vizibile ale muncii de sprijinire a studiului individual al studenților se remarcă faptul că legătura dintre studenți și cadrele didactice în afara orelor didactice este încă slabă și nu a devenit un fenomen general.

Un rol însemnat în organizarea și desfășurarea muncii independente a studenților îl are și organizația de bază U.T.M. În acest an universitar organizația U.T.M. s-a străduit și a reușit să cuprindă în mai mare măsură, față de anii precedenți, munca profesională a studenților. Organizația de bază U.T.M. a sprijinit și contribuie la traducerea în viață a indicațiilor date de cadrele didactice pentru desfășurarea unei munci individuale organizată pe bază de plan, pentru a preîntîmpina munca studenților în asalt în preajma examenelor.

Problemea muncii profesionale a studenților și a disciplinei în muncă a format obiectul a numeroase adunări generale de an, precum și a ședințelor de grupă U.T.M. Totuși, în munca biroului U.T.M. pe facultate mai există încă deficiențe în legătură cu urmărirea respectării întocmai a planului de muncă de către studenți, în legătură cu mobilizarea studenților la orele de consultații; de asemenea, preocupările biroului U.T.M. pentru înlăturarea superficialității în studiul individual al unor studenți sînt încă nesatisfăcătoare.

Catedrele, fiecare cadru didactic, împreună cu cabinetul metodic, sprijiniți de organizațiile obștești și în primul rînd de organizația U.T.M., au datoria să analizeze aceste puncte slabe ale muncii lor metodice, să găsească formele concrete potrivite pentru ca măsurile de îndrumare, sprijinire și control a muncii independente a studenților să fie eficiente, să asigure formarea de oameni cu o temeinică pregătire de specialitate înarmați cu cunoștințe teoretice care să le permită rezolvarea independentă și creatoare a problemelor practice pe care le ridică epoca în care trăim, epoca construirii socialismului.

SULTANA SUTA SELEJAN
Prodecan al Facultății de Științe Economice
Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin"-București

In legătură cu corespondența dintre W. Churchill și V. M. Molotov

MOSCOVA 18 (Agerpres). — TASS: A fost dată publicității următoarea comunicare: In legătură cu corespondența dintre W. Churchill și V. M. Molotov în problema unei întîlniri a șefilor guvernelor Angliei și U.R.S.S.

La 14 martie, în cursul dezbaterilor din Camera Comunelor din Anglia asupra proiectului de rezoluție prezentat de laburiști în problema organizării unei întîlniri între primii miniștri ai Angliei, S.U.A. și U.R.S.S., a luat cuvîntul primul ministru al Angliei, W. Churchill.

În declarația făcută la 14 martie în parlamentul englez W. Churchill a făcut public conținutul corespondenței confidențiale dintre W. Churchill și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, din perioada iulie-august 1954 în chestiunea organizării unei întîlniri a șefilor guvernelor Angliei și U.R.S.S. Cu acest prilej însă nu a fost citat textul exact al mesajelor respective.

Din cuprinsul acestor mesaje rezultă că, după ce la 4 iulie anul trecut a propus o întîlnire a șefilor guvernelor Angliei și U.R.S.S., în mesajul său din 27 iulie, Churchill a renunțat el însuși la propunerea sa. Churchill a făcut aceasta sub pretextul că propunerea guvernului sovietic cuprinsă în nota din 24 iulie cu privire la convocarea unei conferințe generale europene în problema securității colective în Europa, ar fi „înlocuit" întîlnirea șefilor celor două guverne propusă de el. Lipsa de temei a acestei motivări rezultă și din faptul că, după ce primul ministru englez a respins o întîlnire a șefilor guvernelor Angliei și U.R.S.S., guvernul englez a refuzat de asemenea să participe la conferința generală europeană.

În mesajele de răspuns ale lui V. M. Molotov din 31 iulie și 11 august se arăta direct că nu există nici un temei pentru a face ca o întîlnire a șefilor celor două guverne să depindă de propunerea U.R.S.S. privitoare la convocarea unei conferințe generale europene și că succesul conferinței de la Geneva, realizat în acea vreme, ar fi trebuit să contribuie și la reglementarea altor probleme.

Urmează textele integrale ale mesajelor schimbate în 1954 între W. Churchill și V. M. Molotov în problema organizării unei întîlniri a șefilor guvernelor Angliei și U.R.S.S.

I. – Mesajul domnului W. Churchill către V. M. Molotov înmînat de către ambasadorul englez în U.R.S.S., domnul W. Hayter, la 4 iulie 1954.

Din partea primului ministru, către domnul Molotov confidențial și personal.

1. M-ar interesa să știu ce influență a avut călătoria mea în America asupra părerii dvs. despre dorința pe care am exprimat-o la 11 mai 1953 în problema unei întîlniri a celor trei mari la cel mai înalt nivel și despre declarațiile pe care le-am făcut din cînd în cînd în Camera Comunelor că dacă acest lucru se va dovedi cu neputință, voi încerca eu însumi să stabilesc un contact cu guvernul dvs., dacă el va dori aceasta. Pentru mine este limpede că în prezent Statele Unite nu vor participa; fără îndoială însă că dvs. ați luat cunoștință de declarația mult mai favorabilă în această problemă care a fost făcută de către președintele Eisenhower la conferința sa de presă din 30 iunie. Am impresia că Statele Unite vor înlesni situația mea în fața opiniei lor publice în măsura în care vor putea.

2. Se pune întrebarea: Ce atitudine va avea în această privință guvernul dvs? Aș dori să cunosc aceasta înainte ca noi să vă facem o propunere oficială și să examinăm asemenea chestiuni ca aceea a timpului și a locului. Anthony Eden, cu care ați avut atîtea convorbiri prietenești, va veni desigur împreună cu mine. N-am avut niciodată plăcerea de a mă întîlni cu domnul Malenkov sau, după cîte îmi amintesc din anii războiului, cu altcineva dintre colegii dvs. politici.

3. Aș fi foarte fericit să-mi comunicați dacă le place ideea unei întîlniri prietenești fără o ordine de zi și cu singurul scop de a găsi o cale rezonabilă pentru a trăi alături într-o atmosferă de încredere crescîndă, de destindere și bună stare.

4. Deși întîlnirea noastră, indiferent unde ar avea loc, va fi simplă și neoficială și nu va dura decît cîteva zile, ea poate deveni preludiul unei întîlniri mai largi în cadrul căreia s-ar reglementa multe chestiuni. Totuși, eu nu sînt împuternicit să exprim în legătură cu aceasta, altceva decît propriile mele speranțe.

5. Gîndindu-mă mult la relațiile noastre de camaraderie din timpul războiului, vă rog să-mi comunicați cît mai curînd ce credeți dvs. și prietenii dvs.

4 iulie 1954.

II. – Mesajul lui V. M. Molotov către domnul W. Churchill înmînat de către ambasadorul U.R.S.S. în Anglia, I. A. Malik, la 6 iulie 1954.

Către primul ministru domnul Churchill din partea lui V. M. Molotov

Imi exprim recunoștința pentru importantul dvs. mesaj care mi-a fost transmis la 4 iulie prin ambasadorul Hayter.

Guvernul sovietic a luat cunoștință cu interes de acest mesaj, a cărui importanță este întru totul de înțeles. Puteți fi sigur că inițiativa dvs. va găsi aici atitudinea binevoitoare pe care ea o merită pe deplin, mai ales în actuala situație generală. Ideea dvs. privind o întîlnire prietenească la care să participați atît dvs. cît și premierul G. M. Malenkov, și considerațiunile pe care le-ați enunțat în privința scopurilor acestei întîlniri, se bucură la Moscova de o apreciere plină de simpatie.

Bine înțeles că participarea domnului A. Eden la o asemenea întîlnire, care are strînse legături cu dezvoltarea relațiilor dintre țările noastre, este acceptată ca întrutotul firească.

Sîntem de părere că un asemenea contact personal poate servi la realizarea unei întîlniri mai largi la cel mai înalt nivel, în măsura în care acest lucru va fi recunoscut de toate părțile interesate în destinderea internațională și în întărirea păcii.

Consider necesar să vă comunic părerea generală a conducătorilor politici din Moscova. Ei își amintesc adesea de relațiile noastre de camaraderie din timpul războiului și de remarcabilul dvs. rol personal în acestea. Ați amintit din nou, pe bună dreptate, de acele vremuri. Se pune întrebarea de ce în anii războiului, între țările noastre, au existat relații care au avut o importanță atît de pozitivă, nu numai pentru popoarele noastre ci și pentru destinele lumii, iar în prezent aceste relații nu se pot dezvolta în același sens favorabil. In ceea ce ne privește, noi tindem spre aceasta și privim mesajul dvs. în această lumină.

5 iulie 1954

III. – Mesajul domnului W. Churchill către V. M. Molotov, transmis prin domnul Hayter la 7 iulie 1954.

Vă mulțumesc foarte mult pentru mesajul dvs. la care voi răspunde peste cîteva zile.

IV. – Mesajul domnului W. Churchill către V. M. Molotov, transmis prin domnul Hayter la 27 iulie 1954.

Mesaj particular și personal din partea primului ministru către domnul Molotov

Regret că pînă în prezent n-am putut să răspund la mesajul dvs. amabil și prompt din 5 iulie dar sînt încredințat că în baza convorbirilor dvs. cu domnul Eden ați înțeles că trebuia să aștept pînă la sfîrșitul conferinței de la Geneva. Sînt bucuros că s-a ajuns acolo la o înțelegere și sper că ea nu va fi tulburată.

După ce m-am consultat cu colegii mei, m-am pregătit să vă trimit un nou mesaj pentru a propune o întîlnire, să zicem pentru sfîrșitul lui august sau pentru prima jumătate a lunii septembrie, într-un punct oarecare, la jumătate de drum, ca Berna, Stockholm sau Viena. Intre timp, însă, a fost publicată nota dvs. din 24 iulie ca răspuns la nota noastră din 7 mai. Aceasta nu corespunde, desigur, planului pe care l-am avut în vedere. Am urmărit și am sperat realizarea unor tratative bilaterale neoficiale între șefii celor două guverne ale noastre; acum însă, după sfîrșitul conferinței de la Geneva, dvs. ați hotărît să propuneți o conferință oficială la care să participe statele europene și Statele Unite spre a se discuta din nou propunerile formulate acum cîteva luni de guvernul sovietic în problema securității colective în Europa și presupun că la această conferință nu este de așteptat ca șefii guvernelor să ia parte.

Este evident că aceasta a înlocuit deocamdată întîlnirea neoficială restrînsă pe care am propus-o și care ar fi putut constitui preludiul unei conferințe a trei sau patru puteri la cel mai înalt nivel.

V. - Mesajul lui V. M. Molotov către domnul W. Churchill remis de I. A. Malik domnului A. Eden la 31 iulie 1954.

Primului ministru, domnul W. Churchill din partea lui V. M. Molotov

Confirm primirea mesajului dvs. din 27 iulie.

In mesajul dvs. scrieți că propunerea noastră cuprinsă în nota din 24 iulie de a se convoca o conferință generală europeană în problema securității colective în Europa a înlocuit evident deocamdată întîlnirea șefilor guvernelor statelor noastre propusă de dvs. Trebuie să spun că noi nu vedem pe ce temei s-ar putea considera că propunerea expusă în mesajul dvs. din 4 iulie privitoare la o întîlnire neoficială și fără nici un fel de ordine de zi trebuie pusă în funcție de problema convocării unei conferințe pentru asigurarea securității în Europa în lunile următoare.

31 iulie 1954

VI. – Mesajul domnului W. Churchill către V. M. Molotov transmis de către domnul W. Hayter la 6 august 1954.

Mesajul particular și personal din partea primului ministru către domnul Molotov.

Vă mulțumesc pentru scrisoarea dvs. din 31 iulie. Intenția mea nu a fost să comunic că mi-am schimbat într-o oarecare măsură proiectul inițial. Resuscitarea neașteptată, de către dvs., a propunerii dvs. de la Berlin a creat o situație nouă, întrucît ar fi cu neputință să se țină o mare conferință internațională oficială concomitent cu consfătuirea neoficială a celor două puteri la cel mai înalt nivel, pe care am propus-o și care mi se pare că și după părerea dvs. ar fi putut fi utilă.

Guvernele britanic, american și francez, cărora v-ați adresat oficial, își pregătesc în prezent răspunsurile. Deși în această perioadă a anului se poate întîmpla ca în Anglia și în alte țări miniștrii să fie plecați, cred că răspunsul celor trei guverne interesate la nota dvs. diplomatică va fi trimis probabil în cursul acestei luni. De aceea, să așteptăm pînă cînd vom afla ce se va întîmpla sub acest raport și apoi să studiem încăodată proiectul meu în lumina acestor evenimente.

VII. – Mesajul lui V. M. Molotov către domnul W. Churchill, remis de către I. A. Malik la 12 august 1954.

Mesaj particular și personal către primul ministru, domnul W. Churchill, din partea lui V. M. Molotov

Am primit mesajul dvs. din 6 august. în care comunicați că nu v-ați schimbat în nici o măsură planul dvs. inițial și că intenționați să reveniți la această chestiune.

In ceea ce privește propunerea noastră cu privire la o conferință generală europeană, precum și cu privire la o conferință a miniștrilor celor patru state, ea reprezintă, după cum știți, răspunsul la nota corespunzătoare a celor trei guverne din 7 mai. Firește că acest răspuns al nostru a fost amînat pînă la sfîrșitul conferinței de la Geneva. La rîndul nostru, noi considerăm că rezultatele pozitive obținute la Geneva ar trebui să contribuie și la reglementarea altor probleme.

In legătură cu observațiile dvs. în privința notei noastre din 24 iulie, am considerat necesar să fac această completare la scrisoarea mea precedentă.

11 august 1954.

SCURTE ȘTIRI

● La Saratov s-a deschis consfătuirea lucrătorilor din agricultură din regiunile din sud-estul Țării Sovietice, convocată pe baza hotărîrii Comitetului Central al P.C.U.S. La lucrările consfătuirii ia parte N. S. Hrușciov, primsecretar al C.C. al P.C.U.S.

Consfătuirea își continuă lucrările.

● La 17 martie, într-o ședință a președinților grupurilor parlamentare din Consiliul Republicii s-a hotărît ca dezbaterile pe marginea acordurilor de la Paris în Consiliul Republicii Franceze să aibă loc între 23 și 25 martie.

● După cum transmite agenția Press Association, ședința subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, care trebuia să se țină la 17 martie, a fost amînată pentru 18 martie.

● Agenția France Presse anunță că un grup de oameni de afaceri și industriași din Anglia va pleca în curînd în Republica Populară Chineză în vederea încheierii unor noi contracte comerciale cu societățile de export și import din China. Sosirea la Pekin a oamenilor de afaceri britanici este așteptată în jurul datei de 30 martie.

● La 16 martie a fost semnat la Belgrad un acord iugoslavo-bulgar cu privire la schimbul de mărfuri și plăți între cele două țări pe perioada pînă la 31 martie 1956.

● După cum transmite postul de radio Tokio, în Japonia se bucură de un mare succes concertele date de cunoscutul violonist sovietic David Oistrah. La concertul care a avut loc la 16 martie în sala stadionului „Metropolitan" au asistat 16.000 de persoane. Potrivit știrilor transmise de posturile de radio, această cifră constituie un record.

● În ședința din 17 martie a Consiliului de Securitate a fost reluată examinarea plîngerii Egiptului împotriva atacului săvîrșit la 28 februarie 1955 de către forțele armate israeliene asupra teritoriului controlat de Egipt în apropierea localității Gaza. Pe ordinea de zi a ședinței a fost inclusă și plîngerea Israelului împotriva Egiptului.

O notă a guvernului sovietic adresată guvernului francez

MOSCOVA 18 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat în presă la 16 decembrie 1954 guvernul sovietic a adresat guvernului Franței o notă în care se arăta că acțiunile guvernului francez care și-au găsit expresia în încheierea așa-numitelor acorduri de la Paris contravin radical obligațiilor asumate de Franța în cadrul „tratatului de alianță și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica franceză.

La 26 ianuarie ambasadorul Franței la Moscova, dl. Louis Joxe, a transmis ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, nota de răspuns a guvernului francez.

La 18 martie ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a remis ambasadorului francez, dl. Louis Joxe, o nouă notă a guvernului sovietic în problema tratatului franco-sovietic.

Declarația Seimului R. P. Polone cu privire la politica externă

VARȘOVIA 18 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În ședința din seara zilei de 16 martie a sesiunii Seimului Republicii Populare Polone a fost adoptată în unanimitate „Declarația Seimului Republicii Populare Polone cu privire la politica externă". În declarație se spune printre altele:

Seimul Republicii Populare Polone constată că actuala situație internațională pune în fața poporului polonez sarcina de a-și intensifica din toate punctele de vedere eforturile în vederea întăririi continue a forțelor Republicii Populare Polone, colaborării și mai active cu statele din lagărul socialismului și al păcii, precum și cu toate forțele iubitoare de pace din lume în lupta pentru slăbirea încordării în relațiile internaționale în scopul întăririi păcii, asigurării operei noastre de construcție pașnică și securității patriei noastre.

În ciuda voinței popoarelor, care au făcut sacrificii uriașe în lupta împotriva fascismului hitlerist, forțele reacțiunii au împiedicat pînă în prezent reglementarea problemei germane.

Opunîndu-se refacerii sub orice formă a militarismului german agresiv, se spune în continuare în declarație, Polonia sprijină întru totul programul de unificare a Germaniei pe o bază democratică și pașnică și de încheiere cu ea a unui tratat de pace echitabil.

Dacă acordurile de la Paris, îndreptate nemijlocit împotriva stabilirii în condiții pașnice a relațiilor în Europa, vor fi totuși ratificate, Polonia, în conformitate cu hotărîrea sa expusă la conferința de la Moscova a celor opt state europene, nu va întîrzia să întreprindă împreună cu ele noi acțiuni corespunzătoare pentru întărirea continuă a puterii și unității marelui lagăr al păcii, pentru crearea unui comandament unit al forțelor noastre armate în scopul asigurării securității popoarelor noastre, al înfrînării forțelor agresiunii și întăririi forțelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Seimul Republicii Populare Polone își exprimă convingerea că în căutarea căilor spre o înțelegere și apropiere între popoare, un rol primordial revine parlamentelor care adoptă hotărîri privind destinele popoarelor. Seimul Republicii Populare Polone este pe deplin solidar cu Declarația din 9 februarie a.c. a Sovietului Suprem al U.R.S.S. Glasul parlamentelor poate avea o influență hotărîtoare asupra rezolvării problemelor care provoacă actuala încordare în relațiile internaționale, poate netezi calea spre un sistem de securitate colectivă care constituie chezășia colaborării pașnice între popoare. Glasul parlamentelor care s-ar ridica pentru apărarea păcii, ar putea avea o importanță hotărîtoare pentru reglementarea unei probleme fundamentale a zilelor noastre cum este proiectul de distrugere a stocurilor de arme atomice și cu hidrogen, de limitare a armamentelor și de instituire a unui control internațional corespunzător asupra respectării acestor obligații, proiect propus de Uniunea Sovietică și care se bucură de sprijinul larg al popoarelor.

Prezența reprezentanților Sovietului Suprem al U.R.S.S., invitați de Seimul Republicii Populare Polone la cea de a 6-a sesiune a acestuia, reprezintă atît o mărturie a prieteniei de nezdruncinat dintre poporul polonez și popoarele U.R.S.S., cît și o expresie a luptei comune și a eforturilor celor două popoare pentru apărarea unui viitor pașnic, mai bun al lumii, pentru apărarea construcției pașnice a popoarelor noastre.

Aceste gînduri și năzuințe însuflețesc zeci de milioane de oameni în Franța și Germania, în Anglia și Italia. în Belgia și Olanda, în Suedia și Finlanda, în Danemarca și Norvegia. în toate țările din Europa și în întreaga lume.

Convingerea Seimului Republicii Populare Polone este că stabilirea legăturilor și a colaborării și cu alte parlamente corespunde năzuințelor popoarelor spre o coexistență pașnică.

Exprimînd voința și aspirațiile poporului polonez iubitor de pace, bizuindu-se pe coeziunea și forța lui, Seimul Republicii Populare Polone va năzui și de acum înainte spre dezvoltarea unor relații prietenești dintre Polonia și celelalte popoare, spre întărirea securității patriei noastre — lucru care este legat în mod indisolubil de lupta și forța lagărului mondial al păcii. Seimul Republicii Populare Polone cheamă poporul francez și german, precum și celelalte popoare din Europa să-și sporească eforturile pentru apărarea păcii în lupta împotriva reînvierii militarismului german, împotriva expansiunii imperialiștilor americani. Seimul Republicii Populare Polone este profund convins că forțele păcii sînt mai puternice decît forțele agresiunii, că eforturile comune ale popoarelor vor duce la victoria măreței idei a coexistenței pașnice a tuturor țărilor din lume.

O măsluire grosolană a Departamentului de stat al S. U. A.

NEW YORK 18 (Agerpres). — TASS transmite: Departamentul de stat al S.U.A. a publicat peste 800 pagini din așa zisele documente ale conferinței conducătorilor celor trei puteri — U.R.S.S., S.U.A. și Marea Britanie, care a avut loc la Yalta în februarie 1945. La conferință au luat parte Winston Churchill, Franklin D. Roosevelt, I. V. Stalin; la conferință au asistat de asemenea miniștrii afacerilor externe ai celor trei puteri: A. Eden, E. Stettinius și V. M. Molotov, precum și consilieri.

După cum arată agenția United Press, „documentele" publicate reprezintă de fapt doar „diferite însemnări, note memoriale, recomandări și propuneri prezentate înaintea conferinței de la Yalta și note memoriale, scrise ulterior despre această conferință, precum și unele însemnări asupra convorbirilor... singura documentare asupra schimbului de păreri de cea mai mare importanță între cei trei conducători ai coaliției... este redusă uneori la note întocmite ulterior din memorie de către vreun traducător sau secretar". Referindu-se la mărturisirile cercurilor oficiale din S.U.A., agenția arată că „nu toate documentele au fost date publicității".

Cercurile politice din New York consideră publicarea așa ziselor „documente" ale conferinței de la Yalta, ca o acțiune a partidului republican împotriva partidului democrat, o încercare „de a discredita" pe defunctul președinte Roosevelt. Totodată ele consideră că publicarea „documentelor" înseamnă un nou pas important al departamentului de stat în politica externă.

Atrage atenția declarația Casei Albe, (reședința președintelui Eisenhower) din 17 martie, în care, potrivit relatării agenției Associated Press. se subliniază că „președintele Eisenhower nu a studiat documentele conferinței de la Yalta" și că hotărîrea cu privire la publicarea lor, „a fost luată numai de departamentul de stat" fără vreo consultare cu președintele.

★

LONDRA 18 (Agerpres). — TASS transmite: Aproape toate ziarele engleze condamnă vehement departamentul de stat al S.U.A. pentru publicarea „documentelor" de la Yalta, considerînd acest lucru ca un indiciu al orientării conducătorilor politicii externe americane înspre cercurile revanșarde din Germania occidentală și Japonia.

Într-un articol redacțional, ziarul „Times" scrie că va fi greu să existe vreo îndoială în privința faptului că guvernul S.U.A., publicînd informații despre conferința de la Yalta a fost călăuzit de intenții rele. Potrivit ziarului, acest lucru a fost făcut cu scopul de a „discredita pe defunctul președinte Roosevelt, iar prin el, pe actualii conducători ai partidului democrat".

„Daily Telegraph and Morning Post" comentează publicarea acestor materiale în același spirit.

După cum transmite agenția Reuter, primul ministru Churchill luînd cuvîntul la 17 martie în Camera Comunelor a declarat în legătură cu „documentele" departamentului de stat al S.U.A.: „Aceasta este firește versiunea americană și nicidecum textul oficial asupra căruia au căzut de acord puterile interesate".

În continuare Churchill a menționat că chiar și la o parcurgere fugară a extraselor publicate în presă, în ele pot fi descoperite erori serioase.

Un vot împotriva intereselor poporului german

Ratificarea de către Bundesratul de la Bonn a acordurilor de la Paris

BERLIN 18 (Agerpres). — După cum anunță agenția D.P.A., Bundesratul de la Bonn a aprobat la 18 martie textul acordurilor de la Paris. Cu 21 de voturi contra 17 Bundesratul a respins propunerea social-democrată de a se supune problema Saar-ului unei comisii interparlamentare a celor două camere.

Acordul intitulat cu privire la „încetarea regimului de ocupație" a Republicii federale care prevede de fapt menținerea trupelor de ocupație ale puterilor occidentale a fost aprobat cu 29 voturi contra 9.

Ratificarea acordurilor de la Paris a avut loc într-o atmosferă de presiuni exercitate de cancelarul Adenauer asupra deputaților guvernamentali.

După ce acordurile de la Paris au fost votate de către cele două camere ale parlamentului de la Bonn, pentru ca procedura de ratificare să fie încheiată în Germania occidentală este necesară semnătura președintelui republicii federale, Heuss. El însă nu poate semna încă acordurile, deoarece partidul social-democrat, reușind să întrunească numărul necesar de semnături, a sezisat tribunalul constituțional de la Karlsruhe pentru a declara anticonstituțional acordul cu privire la Saar.

Ultimul cuvînt în această problemă aparține însă poporului german care și-a exprimat cu hotărîre voința sa de a continua lupta pentru a împiedica punerea în aplicare a acestor acorduri care duc la permanentizarea scindării Germaniei și la reînvierea în Germania occidentală a militarismului revanșard.

Cronica evenimentelor internaționale

Politica americană a „cortinei de fier"

La teatru, cortinele sînt destinate să acopere ceea ce se petrece pe scenă. Dincolo de ocean a apărut însă un alt soi de cortină: „cortina de fier" destinată să acopere ceea ce se petrece în S.U.A. Despre existența acestei cortine nu o să reușiți să smulgeți vreo mărturisire unei oficialități americane. In schimb, oricine vrea să pătrundă în S.U.A. se lovește de „cortina de fier" instituită de guvernul american, cortină materializată prin texte de legi și măsuri polițienești.

Ceea ce este interesant este faptul că propaganda americană se căznește de ani de zile să demonstreze că „cortina de fier" n-ar exista în S.U.A. ci... în U.R.S.S.

Minciuna cu „cortina de fier" sovietică a fost demult demascată și normal ar fi fost ca ea să fi împărtășit soarta atîtor scorniri demascate. Dar autorii ei nu se îndură să se despartă de rodul atît de sărăcăcioasei lor fantezii. De aceea, ziarele occidentale pun mereu în circulație variante ale minciunii despre „cortina de fier" sovietică. Faptele arată însă că devine din ce în ce mai dificilă meseria de calomniator... Lucrul acesta se desprinde lesne dintr-un articol publicat de binecunoscutul ziar reacționar „New York Times" care relevă cu o îngrijorare pe care nimic nu o poate ascunde: „Statele Unite crează piedici în calea schimbului liber de oameni și idei... astăzi, cînd Uniunea Sovietică permite călătoria în U.R.S.S. a unui mare număr de americani, în general necomuniști. Comparația în această privință nu ne face cinste".

Se poate afirma că „New York Times" fără să fi spus pe nume „cortinii de fier" din S.U.A. a dat totuși dovadă în această problemă de oarecare luciditate. Deși mister Dulles încearcă pe toate căile să convingă pe naivi că S.U.A. se pronunță pentru „schimbul liber de opinii", totuși faptele au o forță de convingere mai mare decît niște vorbe azvîrlite în goană. Și aceste fapte dovedesc că guvernul S.U.A. nu este interesat în dezvoltarea schimbului între țări.

În același timp însă, faptele dovedesc că Uniunea Sovietică oferă posibilitatea ca toți cei care doresc să întreprindă vizite pe teritoriul ei să o poată face, indiferent de convingerile lor politice. Exemplele în această privință sînt numeroase și ele au devenit bine cunoscute. Este util să reamintim cîteva din ele.

McDuffie este un funcționar superior american. Deși nu manifestă nici un fel de simpatie față de comunism — ba, dimpotrivă — el a primit viză de intrare în U.R.S.S. În Uniunea Sovietică, McDuffie a stat 65 zile în care timp a parcurs 3.200 kilometri cu trenul și 13.000 kilometri cu avionul. La întoarcerea în S.U.A., Mc Duffie a publicat patru articole în „Collier's", revistă a cărei orientare reacționară nici nu mai trebuie subliniată, recunoscînd că a avut deplină libertate de circulație. Dealtfel, McDuffie nu constituie o excepție. Ziarul londonez „Daily Mail" a publicat o știre cu privire la vizita unor ziariști americani în U.R.S.S. sub titlul: „Redactorii care s-au înapoiat din Moscova declară că n-a existat „cortină de fier". Obișnuit să dea crezare presei trusturilor, studentul american Robert Carren vizitînd U.R.S.S. a rămas uimit de libertatea oferită. „Libertatea de care ne-am bucurat, ne-a surprins — povestește el. Noi puteam merge pretutindeni și să vorbim cu cine ne plăcea".

Oare tot la fel de liberi sînt și vizitatorii străini în S.U.A.? Nicidecum! Intregul angrenaj al „cortinei de fier" americane este pus în mișcare pentru a opri cunoașterea S.U.A. Aproape un an de zile au trebuit să aștepte redactorii unor ziare studențești sovietice pînă să primească viză de intrare în S.U.A. deși o delegație de redactori ai presei studențești americane vizitase U.R.S.S. încă în 1953. Oficialitățile S.U.A. au lăsat luni de zile fără răspuns cererea studenților sovietici. Se crea o situație atît de penibilă încît chiar unii americani, care în mod obișnuit nu depășesc consemnele lui Mc Carthy, au socotit de datoria lor să atragă atenția guvernului american asupra consecințelor măsurilor sale lipsite de înțelepciune.

În rîndul studenților americani se născuse o adevărată mișcare de masă cu scopul de a obține vize de intrare în S.U.A. pentru colegii lor sovietici. În cadrul universității din Los Angeles, 1840 studenți au semnat o petiție cerînd invitarea grupului de redactori ai presei studențești sovietice.

Un sondaj efectuat în rîndurile studenților a dovedit că în această universitate 4 din fiecare 5 studenți sînt favorabili schimbului reciproc de delegații. În ziarul studențesc „U.C.L.A.-Daily Bruin" au apărut o serie de articole care reflectau dorința de cunoaștere și de un schimb liber de opinii de care este animată studențimea americană. Martin Mc Reynolds, redactor al ziarului, a subliniat în legătură cu problemele schimburilor studențești că „tot ceea ce putem să facem spre a slăbi încordarea existentă și spre a stabili relații mai bune între cele două națiuni este folositor". Iar Joseph Adler, organizator al taberelor Asociației Naționale a Studenților din S.U.A. a declarat că „un schimb liber de idei între studenții ruși și americani poate să ducă la o mai perfectă înțelegere". Nu-i lipsit de interes să subliniem că redactorii ziarului „U.C.L.A.-Daily Bruin" făcîndu și cunoscute opiniile au ajuns lesne să constate cît de schilodite sînt libertățile cetățenești în S.U.A.

Forurile universitare au luat o serie de măsuri menite să reducă la tăcere pe studenții americani și să epureze redacția ziarului studențesc de elementele care nu le sînt pe plac. Desigur, toate aceste măsuri fac parte integrantă din „cortina de fier" instituită în S.U.A.

Protestul opiniei publice americane a fost de asemenea proporții încît guvernul S.U.A. după tergiversări a acordat vize tinerilor sovietici. Cu condiții însă: tinerii sovietici n-au voie, de pildă, să viziteze orașul Atlanta, ci sînt trimiși în ...orașul Tuskegee din statul Alabama. Lipsiți de cea mai elementară atitudine ospitalieră, guvernanții americani au indicat delegației sovietice cîteva orașe pe care le poate vizita, subliniind că chiar și cea mai mică schimbare de itinerar trebuie supusă spre aprobare guvernului S.U.A. Cît privește interpreții delegației, acestora li s-au refuzat vizele de intrare.

Cam ciudată concepția guvernului S.U.A despre liberul schimb de opinii, în sprijinul căruia reprezentanții săi au votat în comisiile O.N.U. Dealtfel, dacă este vorba să pomenim despre „liberul" schimb de opinii — așa cum este tălmăcit peste ocean — trebuie să amintim că lui Paul Robeson i s-a confiscat pașaportul de mai mulți ani și este împiedicat să părăsească S.U.A. chiar atunci cînd vrea să meargă în țări în care cetățenii americani nu au nevoie de pașaport. Autoritățile americane — așa cum a recunoscut chiar și un raport al comisiei juridice a Camerei Reprezentanților a S.U.A. — au instituit supravegherea polițienească pentru șahiștii sovietici care urmau să sosească în S.U.A. Iar acum cîteva zile unui grup de ingineri sovietici i s-a refuzat intrarea în S.U.A. deși primise invitația Institutului de ingineri de radio din S.U.A. Chiar și Eisenhower — în cadrul unei conferințe de presă — a pus sub semnul întrebării posibilitatea vizitei delegației agricole sovietice invitată de un ziar din statul Iowa din S.U.A.

Cunoașterea reciprocă este o condiție indispensabilă înțelegerii. Or, schimburile de delegați sînt în această privință de o însemnătate deosebită.

Cercurile guvernante din S.U.A. nu doresc însă adîncirea cunoașterii între popoare, după cum nu doresc menținerea păcii. Un guvern ca cel american care stimulează pe toate căile isteria războinică se teme ca nu cumva schimbul de delegații să primejduiască planurile sale belicoase. Iată rostul „cortinei de fier" create în S.U.A.

Trebuie să se știe însă că adevărul nu are niciodată nevoie de viză...

E. OBERST

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.68.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".